

N 122 / 10



PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT

10. funkční období

N 122 / 10

**Návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném
základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)**

(102. týden)

2016



Brusel 26. října 2016
(OR. en)

13731/16

**Interinstitucionální spis:
2016/0336 (CNS)**

FISC 171

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	26. října 2016
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2016) 683 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2016) 683 final.

Příloha: COM(2016) 683 final



Ve Štrasburku dne 25.10.2016
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Dne 16. března 2011 navrhla Komise směrnici o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB). Návrh, který Rada doposud nepřijala, patří mezi iniciativy Komise v rámci programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) a jeho smyslem je poskytnout společnostem jednotný soubor předpisů o daních z příjmů právnických osob pro podnikání na celém vnitřním trhu. Návrh směrnice z roku 2011 by proto společně umožnil pojmout Unii pro účely daně z příjmů právnických osob jako jeden trh, čímž by usnadnil přeshraniční činnost a přispěl k rozvoji obchodu a investic.

Mezinárodní komunitě je zřejmé, že stávající režim daně z příjmu právnických osob již neodpovídá modernímu kontextu. Příjmy právnických osob se zpravidla daní na vnitrostátní úrovni, hospodářské prostředí je však dnes globálnější, mobilnější a digitalizované. Modely podnikatelské činnosti a struktury společností jsou komplikovanější, což usnadňuje přesouvání zisků¹. Odchytky ve vnitrostátních systémech daně z příjmů právnických osob umožnily v posledním desetiletí rozkvět agresivního daňového plánování. Pokud se vnitrostátní předpisy navrhují bez ohledu na přeshraniční rozměr podnikatelské činnosti, velmi pravděpodobně vzniknou nesoulady ve vzájemném působení odlišných vnitrostátních režimů daně z příjmů právnických osob. Tyto nesoulady způsobují riziko dvojího zdanění a dvojího nezdanění, a tak narušují fungování vnitřního trhu. V takovém prostředí je pro členské státy čím dál složitější společně účinně bojovat proti praxi agresivního daňového plánování² ve snaze chránit vnitrostátní základ daně před poklesem a čelit přesouvání zisků.

Vzhledem k tomu, že dnešní evropskou prioritou je podporovat udržitelný růst a investice v rámci spravedlivého a lépe integrovaného trhu, je třeba vytvořit nový rámec spravedlivého a účinného zdanění zisků společností. V tomto kontextu představuje společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob účinný nástroj, jak pomocí vzorce založeného na třech faktorech o stejné váze (tj. aktivech, práci a tržbách) přiřadit příjmy tam, kde byla vytvořena hodnota. Jelikož jsou tyto faktory navázány na místo, odkud společnosti plynou zisky, jsou odolnější vůči agresivnímu daňovému plánování než všeobecně rozšířené metody rozdělení zisku stanovením převodních cen.

Vedle mechanismu proti vyhýbání se daňové povinnosti by si systém CCCTB zachoval také funkci systému daně z příjmů právnických osob na podporu přeshraničního obchodu a investic na vnitřním trhu. Společnosti s přeshraniční činností dnes musí dodržovat 28 odlišných systémů daně z příjmů právnických osob. To představuje časovou i hospodářskou zátěž a odčerpává energii, kterou by jinak mohly věnovat hlavní podnikatelské činnosti. Obnovený systém CCCTB by zachoval výhody návrhu z roku 2011, kdy se skupiny společností, které vyvíjejí zdanitelnou činnost nejméně v jednom členském státě, musí řídit

¹ Pracovní dokument útvarů Komise ([SWD\(2015\) 121 final](#)) podává podrobný přehled historického vývoje a stávajících otázek a výzev v oblasti zdanění nadnárodních zisků.

² „Agresivní daňové plánování spočívá v tom, že využívá drobných technických detailů jednoho daňového systému nebo rozdílů mezi dvěma či více daňovými systémy za účelem snížení daňové povinnosti“ (doporučení Komise ze dne 6. prosince 2012 o agresivním daňovém plánování, [C\(2012\) 8806 final](#))

jedním souborem pravidel pro výpočet základu daně v celé Evropské unii (EU) a jednat pouze s jednou daňovou správou (jedním správním místem). Automatickým výstupem konsolidace by i nadále byly úlevy při přeshraničních ztrátách a vzhledem k tomu, že příjmy celé skupiny by byly rozděleny na základě vzorce, tak by v rámci skupiny neplatila pravidla pro převodní ceny.

Na rozdíl od návrhu z roku 2011 obnovená iniciativa stanovuje závazné předpisy pro skupiny od určité velikosti, aby byl systém odolnější proti agresivnímu daňovému plánování. Přesto je však také důležité, aby pravidla byla volitelně k dispozici i subjektům podléhajícím daních z příjmů právnických osob v Unii, které se vzhledem k tomu, že nesplňují kritéria, nemusí řídit společným rámcem.

Cesta k rozvoji CCCTB

Jednání Rady od roku 2011 ukázaly, že návrh CCCTB je velmi ambiciózní a těžko by byl ve své celistvosti přijat najednou bez postupného přístupu. O různých prvcích (zejména daňové konsolidaci) se vedly obtížné debaty a mohlo by se stát, že zdrží pokrok v jiných základních oblastech systému. Komise se chce vyhnout takovým prodlevám, a proto ve svém akčním plánu z června 2015 doporučuje k CCCTB přistupovat postupně. Bylo navrženo, aby se práce na konsolidaci odložila, dokud se nejprve nedosáhne shody o povinných pravidlech pro společný základ, tj. společný základ daně z příjmů právnických osob. Nemění se tím však skutečnost, že Komise předloží dva návrhy, tj. jeden o společném základu daně z příjmů právnických osob a druhý o CCCTB, souběžně v rámci jedné iniciativy. Návrh z roku 2011 o CCCTB, který Rada doposud nepřijala, bude stažen ve chvíli, kdy Komise přijme nové návrhy. Je nezbytné, aby daňová konsolidace zůstala základním prvkem iniciativy CCCTB, jelikož hlavní daňové překážky, se kterými se setkávají společnosti v Unii, lze neúčinněji vyřešit v rámci konsolidované skupiny.

Tento návrh směrnice se zaměřuje na tzv. druhý krok postupného přístupu, tj. poté, co se dosáhne politické shody na společném základu daně z příjmů právnických osob. Do té doby zůstane návrh CCCTB otevřen přezkumu Radou. CCCTB stanovuje podmínky vstupu do skupiny, možné formy skupiny a zahrnuje pravidla pro techniky konsolidace. Mimo nutných úprav při vstupu do skupiny a vystoupení ze skupiny se text zabývá reorganizacemi podnikatelské činnosti, zejména v souvislosti s přeshraničními skupinami a konkrétněji zacházením se ztrátami a nerealizovanými kapitálovými zisky. Návrh obsahuje i ustanovení o vztazích mezi skupinou a jinými subjekty, které se týkají především zacházení s daněmi vybíranými srážkou a úlevou za dvojí zdanění. Jedním ze zásadních prvků návrhu je rozdělení za použití vzorce, tj. mechanismus vážených faktorů používaných pro rozdělení konsolidovaného základu daně skupiny způsobitelným členským státům. Podle pravidel pro společný základ daně z příjmu právnických osob společnosti sice i nadále v zásadě mohou uplatňovat pro správu daňové povinnosti vnitrostátní předpisy, avšak aby systém CCCTB zohledňoval i struktury přeshraničních skupin, vyžadoval by zvláštní správní rámeček.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Obnovení návrhu CCCTB je jádrem sdělení Komise o akčním plánu pro spravedlivý a efektivní systém daní z příjmů právnických osob v Evropské unii, který byl přijat 17. června

2015. Akční plán určuje pět klíčových oblastí, kde je třeba jednat³. Přezkoumává stávající politiky týkající se daně z příjmů právnických osob v Unii a stanovuje cíl vytvořit systém zdaňování právnických osob v Evropské unii, kde se zisky z podnikatelské činnosti daní v jurisdikci, kde byla hodnota skutečně vytvořena. CCCTB je zde představen jako komplexní iniciativa, která by mohla být velmi účinným nástrojem pro dosažení cíle spravedlivějšího a efektivnějšího zdanění.

Obnovený návrh CCCTB by dále zahrnoval pravidla zohledňující některá z klíčových opatření podle iniciativy OECD týkající se oslabování daňové základny a přesouvání zisku (BEPS). Tyto prvky byly jako minimální standardy začleněny do nedávno přijaté směrnice Rady 2016/1164/EU (nazývaná také směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem – ATAD)⁴. Ve skutečnosti se dá očekávat, že CCCTB bude zahrnovat prvky proti vyhýbání se daňovým povinnostem ze směrnice ATAD, avšak v novém právním kontextu. Normy by tedy měly být součástí společného celoevropského systému daně z příjmů právnických osob a stanovovat spíše bezpodmínečná pravidla než minimální standardy.

Stávající iniciativa na obnovení prvků CCCTB patří mezi prioritní projekty, které Komise plánuje v oblasti spravedlivějšího zdanění. Podle plánu má být předložena veřejnosti ve stejný den jako návrh směrnice týkající uspořádání zahrnujícího třetí země vedoucího k hybridnímu nesouladu (kterou se změní směrnice ATAD) a směrnice o řešení sporů. Návrh dále vychází z nedávno přijatých daňových projektů; vedle směrnice ATAD se jedná o revize směrnice o mateřských a dceřiných společnostech (PSD) (z roku 2014 a 2015) a o návrh na přepracování směrnice o úrocích a licenčních poplatcích (IRD) (z roku 2011). Iniciativa PSD a některé změny projednávané v souvislosti s IRD odrážejí současné politické priority na posílení daňových předpisů EU proti agresivnímu daňovému plánování.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

CCCTB spadá mezi iniciativy Komise usilující o spravedlivější zdanění a přispěla by k odstranění překážek způsobujících narušení, která brání řádnému fungování vnitřního trhu. Na základě tohoto předpokladu z velké části doplňuje právní předpisy v oblasti práva obchodních společností na úrovni EU a je ve velké míře v souladu s projekty, jako unie kapitálových trhů a několik iniciativ na poli daňové transparentnosti, výměny informací a boji proti praní peněz.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Tento návrh spadá do působnosti článku 115 Smlouvy o fungování EU (SFEU). Text stanovuje, že opatření pro sblížení podle tohoto článku přímo ovlivňují vytvoření či fungování vnitřního trhu.

³ Sdělení Komise Evropského parlamentu a Radě (COM(2015) 302 final) nazvané Spravedlivý a efektivní systém daně z příjmů právnických osob v Evropské unii: pět klíčových oblastí, kde je třeba jednat

⁴ Směrnice Rady 2016/1164/EU ze dne 12. Července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý dopad na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1)

Stanovením jednotných předpisů v oblasti daně z příjmů právnických osob, které budou platit pro celý vnitřní trh a které systém celkově posílí proti agresivnímu daňovému plánování, si iniciativa CCCTB klade za cíl usnadnit podnikatelskou činnost v rámci EU. Oba cíle mají rozhodný a přímý vliv na vnitřní trh právě proto, že mají za cíl odstranit narušení jeho fungování.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Tato iniciativa je v souladu se zásadou subsidiarity.

Ačkoliv problémy a důvody opatření vysvětlené v předchozích částech mají jasný původ, zdá se, že škodlivé účinky lze účinně odstranit pouze společnými řešeními, narušení trhu by tedy zmírnilo sblížení režimů daně z příjmů právnických osob v Unii vytvořením spravedlivějšího a soudržnějšího daňového prostředí pro podnikání hospodářských subjektů. Aby bylo možné tohoto cíle dosáhnout, je třeba přijmout opatření nikoliv samostatně a nekoordinovaně v každém členském státě, nýbrž na úrovni celé Unie. Iniciativy naplánované a realizované individuálně každým členským státem by pouze udržovaly a dokonce možná zhoršily stávající situaci, jelikož daňoví poplatníci by se i nadále museli pohybovat v 28 odlišných a někdy dokonce rozporuplných daňových systémech.

Zamýšlené obnovení CCCTB reaguje na potřebu zvýšeného růstu a tvorby pracovních míst na vnitřním trhu a také chce čelit agresivnímu daňovému plánování. Všechny tyto cíle se v zásadě týkají problémů, které přesahují jediný členský stát, a proto svou podstatou vyžadují společný přístup. Opatření mohou být v této souvislosti smysluplná, pouze pokud budou uplatněna jednotně na celý vnitřní trh. V opačném případě by oblast zdanění příjmů právnických osob zůstala roztržštěná a i nadále by umožňovala existenci daňových překážek a rozkvět nekalé daňové soutěže.

K vyhýbání se daňovými povinnostmi navíc dnes dochází především v přeshraničním kontextu. Jsou to právě rozdíly mezi různými daňovými systémy, které umožňují zneužívat či využívat nesoulad ve vzájemném působení s vnitrostátními pravidly pro daň z příjmů právnických osob. Dohoda na koordinovaném řešení je dále důležitá proto, že Evropská unie má jednotný trh s vysokou mírou integrace, což s sebou nese zvýšenou přeshraniční činnost.

Vzhledem k rozsahu a účinkům zamýšleného obnovení by svých cílů – zmírnit narušení způsobené současným působením 28 vnitrostátních daňových režimů a zajistit příznivější podmínky přeshraničních investic na jednotném trhu – lépe dosáhla na unijní úrovni.

Hlavní prvky CCCTB lze zajistit pouze společným postupem. V souvislosti se společnými uplatňujícími společná pravidla zdanění právnických osob by například zmizel nesoulad v právní kvalifikaci subjektů či plateb, které vedou ke dvojímu zdanění či dvojímu nezdanění. Nesourodá opatření jednotlivých členských států by tyto otázky mohla přinejlepším řešit bilaterálně. Přeshraniční úlevy ze ztráty by ze své podstaty fungovaly neúčinněji, kdyby je udělovaly všechny členské státy, ačkoliv jako druhou nejlepší možnost nelze vyloučit ani bilaterální přístup. Osvobození od daně v případě reorganizací uvnitř skupiny, vyloučení komplexních převodních cen uvnitř skupiny i rozdělení příjmů podle vzorce na úrovni skupiny má základ v přeshraničním dění a lze je řešit pouze v rámci společné právní úpravy.

- **Proporcionalita**

Zamýšlená opatření jsou vhodná i potřebná k dosažení požadovaného cíle. Nepřekračují meze sladění základu daně z příjmů právnických osob, což je nezbytným předpokladem pro omezení zjištěných překážek narušujících vnitřní trh. Obnovení CCCTB neomezuje svrchovanost členských států, které mohou určit požadovanou výši daňových příjmů k dosažení cílů rozpočtové politiky. V tomto ohledu nemá dopad na právo členských států nastavit vlastní sazby daně z příjmů právnických osob.

Komise sice trvale prosazuje potřebu koordinovat vnitrostátní daňové postupy, je však zřejmé, že samotná koordinace nepostačí k vymýcení narušení na vnitřním trhu v oblasti daní. Zkušenosti ukazují, že koordinace je pomalý proces a výsledky dosavadních snah jsou skromné. Koordinace daňové politiky se navíc týká pouze jednotlivých, vybraných otázek a nemůže pokrýt celou šíři problémů, se kterými se potýkají hospodářské subjekty na vnitřním trhu a které vyžadují komplexní řešení.

Předpokládá se, že povinný rozsah působnosti obnovené CCCTB se zaměří pouze na nezbytné kategorie daňových poplatníků, tj. skupiny společností od určité velikosti. Skupiny s vysokými příjmy totiž obvykle vlastní dostatečné prostředky, aby se zapojily do strategií agresivního daňového plánování.

Z toho vyplývá, že zamýšlená pravidla by nepřekročila rámec potřebný k dosažení cílů Smlouvy pro lepší fungování vnitřního trhu.

- **Volba nástrojů**

Výše uvedená narušení vnitřního trhu lze řešit pouze závaznými právními předpisy a společným právním rámcem. Volba tzv. soft law (právně nevynutitelných předpisů) by byla riskantní, protože členské státy by se mohly rozhodnout je nezavést či zavést pouze vybrané prvky. Takový výsledek by byl nanejvýš nežádoucí. Mezi daňovými poplatníky by mohla vzniknout právní nejistota a ohrozilo by to i cíle ustavit koordinovaný a soudržný systém daně z příjmů právnických osob na vnitřním trhu. Jelikož architektura společného základu daně, zejména rozdělení na základě vzorce, má mít dopad na vnitrostátní rozpočty, je zásadní, aby pravidla platná pro vymezení jeho složení byla uplatňována jednotně a účinně. Toho se mnohem spíše dosáhne závazným právním předpisem.

Podle článku 115 SFEU „*Rada ... jednomyslně přijímá směrnice o sblížení právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování vnitřního trhu.*“ Smlouva předepisuje, že v případě přímých daní mají právní předpisy výhradní formu směrnic. Podle článku 288 SFEU, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, je směrnice závazná pro každý členský stát, kterému je určena, přičemž volba formy a prostředků k dosažení takového výsledku se ponechává vnitrostátním orgánům. V tomto duchu by směrnice měla svou podstatou zůstat obecná, jelikož formální stránku věci a podrobnosti si členské státy rozhodnou samy.

3. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise zorganizovala veřejné konzultace se všemi zúčastněnými stranami a nabídla jim možnost přednést své vstupy k obnovení CCCTB. Na konzultačním procesu se podílelo 175 účastníků. Největší podíl tvořily odpovědi občanských sdružení (37 %), následované jednotlivými společnostmi (32 %), z nichž většina byla malé a střední podniky, což ukazuje, že o návrh mají jednoznačný zájem i menší společnosti.

Podle typu respondenta se liší i názory, zda je CCCTB vhodným nástrojem, jak řešit přesouvání zisků a snížit administrativní zátěž. Návrh je sice celkově vnímán pozitivně, ale nevládní organizace a veřejné subjekty se více zaměřují na dopad CCCTB na daňové plánování. Podniky zase zdůrazňují důležitost snížení nákladů na dodržování předpisů a vytvoření podnikatelského prostředí příznivějšího pro investice. Upozorňují však také na rizika vyšších správních nákladů, pokud by systému dominovala pravidla na ochranu před vyhýbáním se daňovým povinnostem.

Vstup z veřejných konzultací je zohledněn v hodnocení dopadu a je na něj odkazováno v různých částech i v samostatné příloze.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Hodnocení dopadu vychází z výsledků tří studií.

1. Studie CORTAX vypracovaná Společným výzkumným střediskem Evropské komise. Model CORTAX je modelem všeobecné rovnováhy určeným k hodnocení účinků reformy daní z příjmů právnických osob v 28 státech Evropské unie za použití podrobných údajů z různých zdrojů.

2. Studie Střediska evropského hospodářského výzkumu (ZEW) o účincích daňových reforem na řešení zvýhodnění zadlužování v souvislosti s náklady na kapitál a efektivní daňové sazby. Studie se zabývá stávajícím rozsahem zvýhodnění zadlužování podniků v daňových systémech 28 členských států EU a analyzuje, zda by různé možnosti reformy mohly v zásadě vyřešit zvýhodnění zadlužení a podpořit investice.

3. Studie Střediska evropského hospodářského výzkumu (ZEW) o dopadu daňového plánování na skutečné zdanění. Studie vyvozuje průměrné a mezní efektivní daňové sazby, které nadnárodním společnostem umožňují propracované strategie daňového plánování, včetně využívání preferenčních daňových režimů jako takových.

- **Posouzení dopadů**

Hlavní zvažovaná politická možnost je návrh společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob. Zásadní rozhodnutí se týká rozsahu působnosti základu daně, tj. na koho se bude vztahovat. Uvažovalo se o povinné CCCTB pro všechny podniky nebo pouze pro podskupiny podniků. Zvážila se řada možností, jak řešit skutečnost, že platné daňové systémy zvýhodňují zadlužení. V úvahu přicházejí dvě zásadní opatření: umožnit odpočet nákladů vynaložených při získávání jak dluhového, tak vlastního kapitálu, nebo je obě

zakázat. V souvislosti s pobídkami zvýhodňujícími výzkum a vývoj se uvažuje hlavně o různé míře daňových úlev z investičních nákladů na výzkum a vývoj.

Po zvážení byla zvolena prioritní možnost: povinný CCCTB pro velké společnosti s daňovou úlevou pro růst a investice a s úlevou pro výdaje na výzkum a vývoj. S cílem předejít zneužívání daňového plánování umožňuje kompenzace za růst a investice odpočet za výdajů za financování dluhového a vlastního kapitálu v rámci daných omezení. Úleva za výdaje na výzkum a vývoj je navržena tak, aby přinejmenším zachovala stávající daňové pobídky v oblasti výzkumu a vývoje. Analýza ukazuje, že CCCTB má jednoznačné výhody oproti alternativě, kterou je nezavedení žádných opatření.

Zavedením prioritní možnosti se díky účinnému odstranění příhodných podmínek pro agresivní daňové plánování v EU má zvýšit spravedlnost daňových systémů a vytvoří se rovné podmínky. Snadněji se pak zajistí, aby společnosti zaplatily svůj spravedlivý podíl daňového zatížení a zlepšila se morálka daňových poplatníků. Uvnitř EU by také byly účinně odstraněny přeshraniční daňové překážky. Narušení finančního rozhodování společností se omezuje díky kompenzací za růst a investice, která vyrovnává postavení financování vlastním a dluhovým kapitálem, Daňové pobídky na výzkum a vývoj zůstávají nejenom zachovány, ale jsou dokonce rozšířeny a zefektivněny.

Očekávané hospodářské přínosy návrhu jsou kladné. Společný konsolidovaný základ daně s kompenzací za růst a investice by měl vést ke zvýšení investic až o 3,4 % a zaměstnanosti až o 0,6 %. Celkově by se růst zvýšil až o 1,2 %. Náklady na dodržování předpisů by měly klesnout (o 10 % v souvislosti s časovou nákladností a 2,5 % v nákladech). Náklady na založení dceřiné společnosti by měly klesnout až o 67 %, díky čemuž budou moci společnosti (i střední a malé podniky) snadněji expandovat do zahraničí.

Prioritní možnost podle všeho nemá významný dopad na životní prostředí. Také sociální dopady budou omezené.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Náklady na dodržování daňových právních předpisů jsou pro podniky významnou zátěží a jejich snížení bude hlavní výhodou zavedení CCCTB. Odhadované náklady na dodržování předpisů u velkých společností činí asi 2 % odvedených daní, zatímco u malých a středních podniků je to cca 30 % odvedených daní. Náklady na dodržování předpisů při přeshraniční činnosti a zvýšení počtu dceřiných společností nejspíš stoupnou. Údaje z daňové reformy ukazují, že následně po krizi došlo k řadě reforem CIT a mnoho opatření se zaměřovalo na posílení mezinárodního rámce proti zneužívání. V této souvislosti pak snížení nákladů na dodržování předpisů při zakládání další dceřiné společnosti zůstává významnou výhodou: Časové náklady na založení nové dceřiné společnosti ve členském státě by měly odhadem klesnout o 62–67 %. V souvislosti s opakovanými náklady, tj. bez jednorázových nákladů na změnu, hodnocení dopadu odhaduje, že po zavedení CCCTB by měla doba strávená na zajištění dodržování předpisů klesnout o 8 %. Na základě ušetřeného času bychom se mohli pokusit přibližně vypočítat řád celkových úspor nákladů, které by přineslo CCCTB. Pokud 5 % středně velkých firem rozšíří svou činnost do zahraničí, lze očekávat jednorázové úspory nákladů okolo 1 mld. EUR. Pokud by všechny nadnárodní subjekty uplatňovaly CCCTB, opakované náklady na dodržování předpisů by mohly klesnout o přibližně 0,8 mld. EUR.

Správcům daně by se snížil objem práce s převodními cenami a klesl by i počet případů v tom smyslu, že daňovými záležitostmi skupiny podniků by se zabývala převážně správa toho

členského státu, kde sídlí mateřská společnost. Na druhou stranu dokud není CCCTB závazný pro všechny podniky, vnitrostátní správy budou muset nést zvýšené náklady na dodržování předpisů, jelikož je třeba udržovat dva paralelní systémy.

Prioritní volbou k naplnění cíle proporcionálně zvýšit spravedlnost daňového systému je, aby byl CCCTB povinný pouze pro podskupinu firem v závislosti na jejich velikosti. Mikropodniky i malé a střední podniky jsou od povinného uplatňování CCCTB osvobozeny. Smyslem omezení povinného uplatňování na skupiny s konsolidovaným obratem nad 750 mil. EUR je zachytit převážnou většinu (cca 64 %) obratu vytvořeného skupinami, při omezení rizika zahrnutí čistě domácích skupin. Tento práh odpovídá přístupu ostatních evropských iniciativ v oblasti opatření proti vyhýbání se daňovým povinnostem. Společnostem, pro které nebude uplatňování CCCTB povinné, zároveň nabízí návrh zvolit si systém CCCTB dobrovolně. Malé a střední podniky a mikropodniky se tak mohou samy rozhodnout, zda výhod CCCTB využijí bez toho, aby k tomu byly nuceny zákonem.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh směrnice nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Prováděcí plány a sledování, hodnocení a podávání zpráv**

Pět let po vstupu této směrnice v platnost Komise přezkoumá její uplatňování a podá Radě zprávu o jejím fungování. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

- **Informativní dokumenty (pro směrnice)**

Viz bod odůvodnění č. 18.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Tento návrh představuje „druhý krok“ postupného přístupu k celoevropskému systému výběru daně z příjmů právnických osob s přeshraniční konsolidací daňových výsledků mezi členy stejné skupiny.

- **Rozsah působnosti:** na rozdíl od návrhu z roku 2011, který stanovoval volitelný systém pro všechny, bude tento návrh závazný pro skupiny společností od určité velikosti. Kritérium prahové velikosti bude nastaveno s odkazem na celkový konsolidovaný příjem skupiny, která podává konsolidované finanční výkazy a ke které společnost náleží. Volitelně bude moci společná pravidla uplatňovat i široká řada skupin, které stanovené velikosti nedosahují.
- **Vymezení skupiny:** (beze změny oproti návrhu z roku 2011) Způsobilost ke skupině podléhající konsolidaci daňového základu bude určena podle dvojitého kritéria založeného na: i) kontrole (více než 50 % hlasovacích práv) a ii) vlastnictví více než

75 %kapitálu) nebo právech na zisk (více než 75 % práv spojených s nárokem na zisk). Dvě uvedené prahové hodnoty kontroly a vlastnictví či práva na zisk musí být naplněny po celé zdaňovací období; jinak by měla daná společnost ze skupiny okamžitě vystoupit. Měl by také existovat požadavek, že členství ve skupině musí trvat alespoň devět po sobě jdoucích měsíců.

- **Reorganizace podnikatelské činnosti a zdanění ztrát a nerealizovaných kapitálových zisků:** (beze změny oproti návrhu z roku 2011) Navrhovaný rámec se zabývá zejména zpracováním ztrát a nerealizovaných kapitálových zisků při vstupu do skupiny a vystoupení ze skupiny.

Když společnost vstoupí do skupiny, její **obchodní ztráty z doby před konsolidací** budou převedeny do dalšího období za účelem započtení proti přidělenému podílu. Když společnost ze skupiny vystoupí, neměly by jí být připsány žádné ztráty vzniklé během období konsolidace. Tento návrh upřesňuje pravidlo z roku 2011: v případech rozsáhlejších reorganizací, kdy ztrátovou skupinu musí opustit více než jedna společnost, je stanovena prahová hodnota určující, za jakých podmínek společnosti přestanou vystupovat ze skupiny bez ztráty, a místo toho se ztráta rozděluje na celou konsolidovanou skupinu.

Existují pravidla, jak naložit s **nerealizovanými kapitálovými zisky**, které vznikly z dlouhodobých aktiv zcizených v krátkém čase po jejich vstupu do skupiny nebo vystoupení ze skupiny. Členský stát (v případě vstupu do skupiny) nebo skupina (v případě vystoupení ze skupiny) má právo zdanit vyměřené kapitálové zisky v rozsahu, v jakém vznikly na jeho daňovém území. Daňové zpracování kapitálových zisků zakotvených v nehmotných aktivech vytvořených vlastní činností si dále žádá přizpůsobený způsob, který bude zahrnovat jejich vyhodnocení na základě vhodné zástupné hodnoty, kterou představují náklady na výzkum a vývoj, marketing a reklamu za stanovené období.

- **Daně vybírané srážkou:** (beze změny oproti návrhu z roku 2011) Příjmy z daní vybíraných srážkou z úroků a licenčních poplatků zaplacených daňovými poplatníky se rozděluje podle vzorce pro daně zdaňovací období. Daně vybírané srážkou vyměřené z dividend se nesdílejí, jelikož na rozdíl od úroků a licenčních poplatků se rozdělují po zdanění a nevedou k odvodu zatěžujícímu všechny společnosti ve skupině.
- **Zamezení obcházení osvobození od daně:** (beze změny oproti návrhu z roku 2011) Osvobození zcizených podílů od daně bude nepřípustné, pokud se nezákonně uplatňuje na prodej jiných aktiv než podílů. K tomu dochází, když se v rámci skupiny bez daňových dopadů přesunují aktiva ve prospěch jiného člena skupiny, který je posléze prodán mimo skupinu. Aktiva pak pod záminkou prodeje společnosti těží z osvobození od daně, které je platné pro zcizení podílů. Podobně se zachází s převodem aktiv uvnitř skupiny, která jsou pak prodána mimo skupinu v probíhajícím nebo následujícím zdaňovacím období. V tomto případě se bude mít za to, že aktiva opustila skupinu z členského státu, kde byla původně umístěna, tj. před převodem uvnitř skupiny, a provede se úprava.
- **Rozdělení na základě vzorce:** (beze změny oproti návrhu z roku 2011) Bude se skládat ze tří faktorů o stejné váze (tj. práce, aktiva a tržby podle místa určení). Toto spojení odráží rovnovážný přístup k rozdělení zdanitelných zisků mezi způsobilé

členské státy. Pro spravedlivější rozdělení se faktor práce rozděluje na objem mezd a počet zaměstnanců (tj. každá položka se podílí polovinou), čímž se zohlední rozdíly v úrovni mezd uvnitř Unie. Faktor aktiv bude zahrnovat veškerá dlouhodobá hmotná aktiva. Nehmotná aktiva a finanční aktiva nebudou součástí vzorce vzhledem ke své pohyblivé povaze a k rizikům obcházení systému. Tyto faktory a jejich váha by měly zabezpečit, že zisky budou zdaňovány tam, kde jsou skutečně vytvářeny. Jako výjimka je obsažena ochranná doložka, která stanoví použití náhradní metody rozdělení příjmů, pokud výsledek rozdělení daňového základu není spravedlivým obrazem rozsahu podnikatelské činnosti.

Jelikož míra obecnosti vzorce pro rozdělení nemůže řešit specifitu určitých průmyslových odvětví, budou platit pravidla pro upravené vzorce, které lépe zohlední potřeby odvětví, jako jsou finanční služby a pojištění, ropa a zemní plyn a také lodní a letecká doprava.

- **Správní postupy:** na rozdíl od návrhu z roku 2011 se společné správní předpisy omezují na konsolidované skupiny. Jediní daňoví poplatníci, kteří se rozhodnou uplatňovat předpisy podle „prvního kroku“, se ze zásady řídí i vnitrostátními správní předpisy.

Skupiny budou v EU jednat s jednou daňovou správou (dále jen „hlavní daňový orgán“), označovanou rovněž jako „jedno správní místo“. Ten bude sídlit v členském státě, ve kterém mateřská společnost („hlavní daňový poplatník“) sídlí pro daňové účely. Kontroly zahajuje a koordinuje hlavní daňový orgán. Vnitrostátní orgány kteréhokoli členského státu, kde se daní zisky některého člena skupiny, mohou požádat o zahájení kontroly.

Příslušný orgán členského státu, kterého je člen skupiny rezidentem nebo ve kterém je usazen, může rozhodnutí hlavního daňového orgánu týkající se oznámení o skupině nebo opravného výměru napadnout u soudu. Pro tento účel se spor přednese soudům členského státu hlavního daňového orgánu. Spory mezi daňovými poplatníky a daňovými orgány bude řešit správní orgán, který je podle práva členského státu hlavního daňového orgánu příslušný k projednávání odvolání v prvním stupni.

Návrh

SMĚRNICE RADY**o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu právního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na názor Evropského parlamentu⁵,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁶,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společnosti, které chtějí podnikat přeshraničně v rámci Unie, se setkávají s vážnými překážkami a narušeními trhu v důsledku existence 28 rozdílných systémů daně z příjmů právnických osob. Struktury daňového plánování jsou navíc postupem času stále důmyslnější s tím, jak se rozvíjejí v různých jurisdikcích a účinně využívají drobných technických detailů jednoho daňového systému nebo nesouladu mezi dvěma či více daňovými systémy za účelem snížení daňové povinnosti společností. Ačkoli tyto situace ukazují na nedostatky zcela odlišné povahy, obě vytvářejí překážky bránící řádnému fungování vnitřního trhu. Opatření k nápravě těchto problémů proto musí řešit oba typy nedostatků na trhu.
- (2) Na podporu řádného fungování vnitřního trhu by mělo být prostředí daně z příjmů právnických osob v Unii formováno v souladu se zásadou, že společnosti platí spravedlivý podíl na dani v jurisdikci či jurisdikcích, kde vytvářejí zisky. Proto je nutné připravit mechanismy, jež odrazují společnosti od využívání nesouladu mezi vnitrostátními daňovými systémy s cílem snížit svou daňovou povinnost. Stejně důležité je také podpořit přeshraniční obchod a podnikové investice, a tím stimulovat růst a hospodářský rozvoj na vnitřním trhu. Za tímto účelem je třeba napravením nesrovnalostí v působení vnitrostátních systémů daně z příjmů právnických osob odstranit rizika dvojího zdanění a dvojího nezdanění. Aby společnosti mohly rozvíjet obchodní činnost a rozšiřovat své působení i do jiných členských států Unie, potřebují

⁵ Úř. věst. C s.

⁶ Úř. věst. C s.

zároveň snadno použitelný daňový a právní rámec. V tomto kontextu by měly být odstraněny zbývající případy diskriminace.

- (3) Jak upozorňuje návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB) z 16. března 2011⁷, daňový systém, jenž by pro účely výpočtu základu daně z příjmů právnických osob umožnil Unii pojmát jako jeden trh by usnadnil přeshraniční činnost společností, které jsou rezidenty Unie, a přispěl by k dosažení cíle vytvořit z Unie konkurenceschopnější místo pro investování v mezinárodním měřítku. Návrh CCCTB z roku 2011 se zaměřoval na cíl usnadnit rozšíření obchodní činnosti společností v rámci Unie. Vedle tohoto cíle by se mělo také zohlednit, že CCCTB může účinně zlepšit fungování vnitřního trhu zavedením opatření proti vyhýbání se daňovým povinnostem. V této souvislosti by mělo dojít k obnovení CCCTB, aby se stejnou mírou řešily oba aspekty: jak usnadnění podnikatelské činnosti, tak posílení funkce iniciativy v oblasti opatření proti vyhýbání se daňové povinnosti. Takový přístup by nejlépe sloužil cíli, jímž je odstranění narušení fungování vnitřního trhu.
- (4) Vzhledem k potřebě jednat rychle, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu, na jedné straně usnadněním obchodu a investic, na druhé straně posílením systému proti praktikám vyhýbání se daňové povinnosti, je nutné rozdělit ambiciózní iniciativu CCCTB do dvou samostatných návrhů. V první fázi by se měla dohodnout pravidla společného základu daně z příjmů právnických osob, ve druhé fázi pak otázka konsolidace.
- (5) K agresivnímu daňovému plánování dochází často v přeshraničním kontextu, z čehož vyplývá, že zúčastněné skupiny společností disponují minimem zdrojů. Za tohoto předpokladu a z důvodu proporcionality by pravidla pro CCCTB měla být závazná pouze pro skupiny společností podstatné velikosti. Za tímto účelem bude stanoven práh podle velikosti celkového konsolidovaného příjmu skupiny, která podává konsolidované finanční výkazy. Aby pravidla CCCTB lépe sloužila cíli, jímž je usnadnit obchod a investice na vnitřním trhu, měla by být volitelně dostupná pro skupiny, které nedosahují stanovené prahové velikosti.
- (6) Způsobilost ke konsolidované daňové skupině se bude určovat podle dvojitého kritéria založeného na: i) kontrole (více než 50 % hlasovacích práv) a ii) vlastnictví (více než 75 % kapitálu) nebo právech na zisk (více než 75 % práv spojených s nárokem na zisk). Toto kritérium zajistí vysokou míru hospodářské integrace mezi členy skupiny. Aby byla zaručena integrita systému, uvedené dvě prahové hodnoty kontroly a vlastnictví či práva na zisk by měly být naplněny po celé zdaňovací období; jinak by měla daná společnost ze skupiny okamžitě vystoupit. Aby nedocházelo k manipulaci s daňovými výsledky vstupem do skupiny a vystoupením ze skupiny v krátkém časovém období, měl by být stanoven také požadavek, že členství ve skupině musí trvat minimálně devět po sobě jdoucích měsíců.
- (7) Pravidla reorganizace podnikatelské činnosti by měla zajistit minimální dopad takových reorganizací na platná práva členských států na zdanění. Pokaždé, když společnost vstoupí do skupiny, členské státy, kde jsou daňovými rezidenty nebo kde se nacházejí ostatní členové skupiny, by proto neměly nést dodatečné náklady na ztráty,

⁷ Návrh směrnice Rady (KOM (2001) 121 v konečném znění/2, 3.10.2011) o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob

kteře společnosti vznikly v souladu s pravidly jiného daňového systému z příjmů právnických osob, kterým se tato společnost řídila před přijetím pravidel této směrnice. Když společnost vstoupí do skupiny, její obchodní ztráty z doby před konsolidací by měly být převedeny do dalšího období za účelem započtení proti jí přidělenému podílu. Proto by ztráty, které členovi skupiny vznikly během období konsolidace, neměly být přiřazeny výhradně tomuto členovi skupiny, nýbrž by měly být sdíleny celou skupinou. V případě rozsáhlejších reorganizací, kdy ztrátovou skupinu opouští více než jedna společnost, je nezbytné stanovit prahovou hodnotu určující, za jakých podmínek by společnosti neměly vystupovat ze ztrátové skupiny bez toho, aby se jim převedly nějaké ztráty. Podobná úprava by měla být provedena v souvislosti s kapitálovými zisky ze zcizení určitých aktiv v krátké době poté, co se taková aktiva připojila ke skupině nebo opustila skupinu souběžně se vstupem do skupiny či vystoupením ze skupiny. V takových případech by měly mít členské státy, kde zisky vznikly, právo zdánit je navzdory skutečnosti, že aktiva již třeba nespádají do jejich daňové jurisdikce. Jelikož tato aktiva nejsou často vykázána ve finančním účetnictví společnosti a jelikož nejspíš neexistuje způsob, jak přesně vypočítat jejich hodnotu, daňové zpracování kapitálových zisků zakotvených v nehmotných aktivech vytvořených vlastní činností si žádá přizpůsobený přístup. Hodnota vzniklých kapitálových zisků by se proto měla určovat na základě vhodné zástupné hodnoty, konkrétně nákladů na výzkum a vývoj, marketing a reklamu za stanovené období.

- (8) Jako forma náhrady za skutečnost, že úroky a licenční poplatky by se dříve odvedly a prospěch by měla celá skupina, by se výnosy z daně vybírané srážkou vyměřené z úroků a licenčních poplatků měly rozdělit podle vzorce pro rozdělení konsolidovaného základu daně za zdaňovací období, ve kterém je tato daň splatná. Výnosy z daně vybírané srážkou z dividend by se však neměly rozdělovat. Na rozdíl od úroků a licenčních poplatků se dividendy rozdělují ze zisku, ze kterého již byla odvedena daň z příjmů právnických osob, a proto s sebou rozdělení dividendy nenese žádný prospěch pro členy skupiny ve formě odpočtu obchodních výdajů.
- (9) Aby se předešlo obcházení osvobození od daně v případě zisků ze zcizení podílů, mělo by být toto osvobození od daně nepřipustné, pokud se neoprávněně rozšíří i na zcizení jiných aktiv než podílů. Taková situace by nastala, pokud by aktiva byla bez daňových důsledků přesunuta pomocí transakcí uvnitř skupiny ve prospěch člena skupiny, se záměrem následně podíly prodat mimo tohoto člena skupiny a zahrnout aktiva do tržeb. V takovém případě by aktiva pod záminkou prodeje podílů těžila z daňové úlevy, která platí pro zcizení podílů. Proto bude nutné zajistit uvnitř skupin také převody aktiv, která jsou posléze prodána mimo skupinu v době do dvou let. Pro takové aktivum by se měla provést úprava a mělo by se s ním zacházet, jako by opustilo skupinu z členského státu, kde bylo původně umístěno, tj. před převodem uvnitř skupiny, a měla by se provést úprava, čímž by se bránilo umělým převodům jiných aktiv než podílů uvnitř skupiny ve prospěch členských států, jejichž daňové režimy jsou výhodnější pro kapitálové zisky ze zcizení aktiv.
- (10) Vzorec pro rozdělení konsolidovaného základu daně by měl zahrnovat tři faktory se stejnou vahou, konkrétně práci, aktiva a tržby podle místa určení. Faktory o stejné váze by měly odrážet vyrovnaný přístup k rozdělení zdanitelného zisku mezi příslušné členské státy a měly by zajistit, aby zisky byly daněny tam, kde skutečně vznikly. Práce a aktiva by proto měla být připsána členskému státu, kde je práce prováděna nebo kde jsou umístěna aktiva, díky čemuž by byla přiznána náležitá váha zájmům členského státu původu, zatímco tržby by byly připsány členskému státu, které je

místem určení pro zboží či služby. Aby byly zohledněny rozdíly v úrovni mezd uvnitř Unie a aby bylo zajištěno spravedlivé rozdělení konsolidovaného základu daně, měl by faktor práce zahrnovat objem mezd i počet zaměstnanců (tj. každá položka se podílí polovinou). Faktor aktiv by na druhé straně měl zahrnovat veškerá dlouhodobá hmotná aktiva, ale nikoliv nehmotná aktiva a finanční aktiva z důvodu jejich pohyblivé povahy a z toho plynoucího rizika obcházení pravidel této směrnice. Pokud z důvodu výjimečných okolností výsledek rozdělení daňového základu není spravedlivým obrazem rozsahu podnikatelské činnosti, měla by zde být ochranná doložka, která stanoví použití náhradní metody rozdělení příjmů.

- (11) Vzhledem ke specifitě potřebují určitá odvětví, jako jsou finanční služby a pojištění, ropa a zemní plyn a také lodní a letecká doprava, upravený vzorec pro rozdělení konsolidovaného základu daně.
- (12) V rámci optimalizace výhod, které přináší jeden soubor pravidel pro výpočet základu daně z příjmů právnických osob platný po celé Evropské unii pro výpočet konsolidovaného základu daně skupin, by měly skupiny mít možnost jednat s jednou daňovou správou („hlavním daňovým orgánem“). Hlavní daňový orgán by měl ze zásady sídlit v členském státě, kde je pro daňové účely rezidentem mateřská společnost skupiny („hlavní daňový poplatník“). V tomto kontextu je nezbytné stanovit společná procesní pravidla správy systému.
- (13) Kontroly by měl v zásadě zahajovat a koordinovat hlavní daňový orgán, ale vzhledem k tomu, že první fáze zahrnující výpočet základu daně z příjmů právnických osob se provádí místně, vnitrostátní orgány kteréhokoli členského státu, ve kterém se daní zisky některého člena skupiny, by měly mít možnost požádat o zahájení kontroly. Na ochranu vnitrostátního základu daně by tak příslušný orgán členského státu, ve kterém je člen skupiny daňovým rezidentem nebo ve kterém se nachází formou stále provozovny, měl mít možnost napadnout u soudů členského státu hlavního daňového orgánu rozhodnutí takového daňového orgánu, co se týče oznámení o vytvoření skupiny nebo rozhodnutí o opravném daňovém výměru. Aby se omezil počet případů, které se dostanou před soud, měl by spory mezi daňovými poplatníky a daňovými orgány řešit v prvním stupni správní orgán. Orgán strukturovaný a vykonávající svou činnost v souladu s právními předpisy členského státu hlavního daňového orgánu je příslušný k projednávání odvolání v prvním stupni.
- (14) Tato směrnice vychází ze směrnice Rady 2016/xx/EU o společném základu daně z příjmů právnických osob (která stanovuje společný soubor pravidel pro daně z příjmů právnických osob pro výpočet daňového základu) a zaměřuje se na konsolidaci daňových výsledků celé skupiny. Proto by bylo nutné zabývat se vzájemným vztahem obou legislativních nástrojů a zajistit přechod určitých prvků daňového základu do nového rámce skupiny. Mezi takové prvky patří zejména pravidlo omezení odpočitatelnosti úroků, případy, kdy se osvobození neuplatní, a právní předpisy o ovládaných zahraničních společnostech a také hybridní nesoulad.
- (15) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 proběhla konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů⁸. Zpracování osobních

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1)

údajů uskutečněné v rámci této směrnice musí být také v souladu s platnými vnitrostátními předpisy o ochraně údajů, jimiž se provádí směrnice 95/46/ES⁹, která bude nahrazena nařízením (EU) 2016/679¹⁰ a nařízením (ES) č. 45/2001¹¹.

- (16) Aby bylo možné doplnit či pozměnit určité méně podstatné prvky této směrnice, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie v souvislosti s: i) zohledněním změn právních předpisů členských států týkajících se forem společností a daní z příjmů právnických osob a s odpovídajícím pozměněním přílohy I a přílohy II; ii) vymezením doplňkových definic a iii) doplněním pravidel o omezení odpočitatelnosti úroků o pravidla pro odstranění roztržitésti, aby bylo možné lépe řešit rizika vyhýbání se daňové povinnosti, která se mohou objevit uvnitř skupiny. Obzvláště důležité je, aby Komise v přípravné fázi provedla příslušné konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (17) Komisi by měly být svěřeny pravomoci s cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění této směrnice, pokud jde o: i) každoroční přijímání seznamu forem společností třetích zemí, které jsou podobné formám společností uvedeným v příloze I; ii) stanovení pravidel pro výpočet faktorů práce, aktiv a tržeb, přiřazení zaměstnanců a objemů mezd, aktiv a tržeb příslušným faktorům, jakož i oceňování aktiv; iii) přijetí standardního formuláře oznámení o vytvoření skupiny a iv) stanovení pravidel pro elektronická podání konsolidovaného daňového přiznání, pro formulář konsolidovaného daňového přiznání, pro formulář daňového přiznání jediného daňového poplatníka a pro povinnou podpůrnou dokumentaci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹².
- (18) Jelikož cílů této směrnice, zejména zlepšit fungování vnitřního trhu zamezením praktikám vyhýbání se daňové povinnosti na mezinárodní úrovni a usnadnit podnikům rozšířit svou činnost přes hranice v rámci Unie, nelze v dostatečné míře dosáhnout, budou-li členské státy jednat jednotlivě a nesourodě, protože k dosažení těchto cílů je třeba koordinovaných opatření, vzhledem ke skutečnosti, že směrnice cílí na nedostatky vnitřního trhu, které vznikají v důsledku vzájemného působení různorodých vnitrostátních daňových předpisů, jež má dopad na vnitřní trh a odrazuje od přeshraniční činnosti, lze těchto cílů lépe dosáhnout na unijní úrovni, může Unie přijímat opatření v souladu s článkem 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku, zejména vzhledem k tomu,

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/2001 ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.1.1995, s. 31)

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 199, 4.5.2016, s. 1)

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1)

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13)

že povinný rozsah její platnosti se omezuje na skupiny nad určitou velikost, nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.

- (19) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením ze dne 28. září 2011 členských států a Komise o informativních dokumentech¹³ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva. V souvislosti s touto směrnicí považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (20) Pět let po vstupu této směrnice v platnost by Komise měla přezkoumat její uplatňování a podat Radě zprávu o jejím fungování. Členské státy by měly být povinny sdělit Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1 Předmět

1. Tato směrnice zavádí systém konsolidace základu daně z příjmů právnických osob, jak je uvedeno ve směrnici Rady 2016/xx/EU¹⁴, pro zdaňování společností, které jsou členy skupiny, a stanoví pravidla pro rozdělení společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob mezi členské státy a jeho správu vnitrostátními daňovými orgány.
2. Není-li uvedeno jinak, společnost, která uplatňuje pravidla této směrnice, přestává podléhat vnitrostátním právním předpisům o daních z příjmů právnických osob ve všech záležitostech upravených touto směrnicí.

Článek 2 Oblast působnosti

1. Pravidla této směrnice se vztahují na společnost založenou podle právních předpisů členského státu, včetně stálých provozoven v jiných členských státech, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - (a) má jednu z forem společností uvedených v příloze I;

¹³ Společné politické prohlášení ze dne 28. září 2011 členských států a Komise o informativních dokumentech (Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.)

¹⁴ [celý název směrnice (Úř. věst. L [], [], s. [])]

- (b) podléhá některé z daní z příjmů právnických osob uvedených v příloze II nebo obdobné následně zavedené daní;
 - (c) pro účely finančního účetnictví patří ke konsolidované skupině s celkovými konsolidovanými příjmy skupiny přesahujícími 750 000 000 EUR za účetní období předcházející příslušnému účetnímu období;
 - (d) je způsobilou mateřskou společností nebo způsobilou dceřinou společností podle článku 5 této směrnice nebo má jednu či více stálých provozoven podle článku 5 směrnice 2016/xx/EU.
2. Tato směrnice se vztahuje také na společnost založenou podle právních předpisů třetí země s ohledem na její stálé provozovny, které se nacházejí v jednom nebo více členských státech, kde společnost splňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. b) až d).

Pokud jde o to, zda společnost splňuje podmínky odst. 1 písm. a), dostačuje, že ve třetí zemi má společnost formu podobnou jedné z forem společností v příloze I. Pro účely odst. 1 písm. a) Komise každoročně přijme seznam forem společností třetích zemí, které jsou podobné formám společností uvedeným v příloze I. Takový prováděcí akt se přijímá v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 77 odst. 2. Skutečnost, že forma společnosti třetí země není uvedena v takovém seznamu, nevylučuje použití této směrnice pro tuto formu.

3. Společnost, která splňuje podmínky odst. 1) písm. a), b) a d), avšak nesplňuje podmínky písm. c) tohoto odstavce, si může zvolit, spolu se stálými provozovnami, které se nacházejí v jiných členských státech, uplatňovat pravidla této směrnice po dobu pěti zdaňovacích období. Toto období se automaticky prodlouží o dalších pět po sobě jdoucích zdaňovacích období, pokud není v souladu s článkem 47 druhým pododstavcem podáno oznámení o ukončení. Podmínky podle odst. 1 písm. a), b) a c) musí být splněny při každém prodloužení období.
4. Pravidla této směrnice se nevztahují na přepravní společnosti, pro něž platí zvláštní režim zdanění. Pro účely určení společností, které jsou členy stejné skupiny podle článků 5 a 6, se zohlední přepravní společnost podléhající zvláštnímu režimu zdanění.
5. Komise je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 75, pokud jde o změny v přílohách I a II zohledňující úpravy právních předpisů členských států týkající se forem společností a daně z příjmů právnických osob.

Článek 3 *Definice*

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „daňovým poplatníkem“ definice podle čl. 4 bodu 1 směrnice 2016/xx/EU;
- 2) „jediným daňovým poplatníkem“ společnost, na niž se nevztahují pravidla této směrnice, která se však rozhodla uplatňovat směrnici 2015/xx/EU;

- 3) „subjektem jiným než daňový poplatník“ definice podle čl. 4 bodu 2 směrnice 2016/xx/EU;
- 4) „daňovým poplatníkem-rezidentem“ definice podle čl. 4 bodu 3 směrnice 2016/xx/EU;
- 5) „daňovým poplatníkem-nerezidentem“ definice podle čl. 4 bodu 4 směrnice 2016/xx/EU;
- 6) „příjmy“ definice podle čl. 4 bodu 5 směrnice 2016/xx/EU;
- 7) „výdaji“ definice podle čl. 4 bodu 6 směrnice 2016/xx/EU;
- 8) „zdaňovacím obdobím“ definice podle čl. 4 bodu 7 směrnice 2016/xx/EU;
- 9) „ziskem“ definice podle čl. 4 bodu 8 směrnice 2016/xx/EU;
- 10) „ztrátou“ definice podle čl. 4 bodu 9 směrnice 2016/xx/EU;
- 11) „hlavním daňovým poplatníkem“ jeden z následujících:
 - a) daňový poplatník-rezident, který tvoří skupinu se svými způsobilými dceřinými společnostmi, jednou nebo více svými stálými provozovny nacházejícími se v jiném členském státě či v jiných členských státech nebo jednou či více stálými provozovny způsobilé dceřiné společnosti, která je rezidentem třetí země;
 - b) daňový poplatník-rezident určený skupinou, pokud skupinu tvoří pouze dva nebo více daňových poplatníků-rezidentů, kteří jsou způsobilými přímými dceřinými společnostmi stejné mateřské společnosti, jež je rezidentem třetí země;
 - c) daňový poplatník-rezident, který je způsobilou dceřinou společností mateřské společnosti, jež je rezidentem třetí země, pokud tento daňový poplatník-rezident tvoří skupinu pouze s jednou nebo více stálými provozovny své mateřské společnosti;
 - d) stálá provozovna určená daňovým poplatníkem-nerezidentem, která tvoří skupinu pouze se svými stálými provozovny, jež se nacházejí ve dvou nebo více členských státech;
- 12) „konsolidovanou skupinou pro účely finančního účetnictví“ definice podle čl. 5 odst. 10 směrnice 2016/xx/EU;
- 13) „výzkumem a vývojem“ definice podle čl. 4 bodu 11 směrnice 2016/xx/EU;
- 14) „výpůjčními náklady“ definice podle čl. 4 bodu 12 směrnice 2016/xx/EU;
- 15) „nadměrnými výpůjčními náklady“ definice podle čl. 4 bodu 13 směrnice 2016/xx/EU;
- 16) „daňovou hodnotou“ definice podle čl. 4 bodu 17 směrnice 2016/xx/EU;

- 17) „tržní hodnotou“ definice podle čl. 4 bodu 18 směrnice 2016/xx/EU;
- 18) „dlouhodobými aktivy“ definice podle čl. 4 bodu 19 směrnice 2016/xx/EU;
- 19) „finančními aktivy“ definice podle čl. 4 bodu 20 směrnice 2016/xx/EU;
- 20) „ekonomickým vlastníkem“ definice podle čl. 4 bodu 28 směrnice 2016/xx/EU;
- 21) „finančními podniky“ definice podle čl. 4 bodu 29 směrnice 2016/xx/EU;
- 22) „členem skupiny“ kterýkoli daňový poplatník patřící do stejné skupiny podle definice v člancích 5 a 6. Jestliže daňový poplatník vyvíjí zdanitelnou činnost v jednom nebo více jiných členských státech, než kde je daňovým rezidentem, považuje se každá taková zdanitelná činnost za člena skupiny;
- 23) „konsolidovaným základem daně“ výsledek součtu daňových základů všech členů skupiny, jak jsou vypočteny v souladu se směrnicí 2016/xx/EU;
- 24) „transakcí uvnitř skupiny“ jakákoli transakce mezi stranami, které jsou členy stejné skupiny v době, kdy je transakce uskutečněna a vykazují se související příjmy a výdaje takové transakce;
- 25) „přiděleným podílem“ část konsolidovaného základu daně skupiny, která je členovi skupiny přidělena v souladu s kapitolou VIII;
- 26) „příslušným orgánem“ orgán určený každým členským státem, aby spravoval všechny záležitosti související s prováděním této směrnice;
- 27) „hlavním daňovým orgánem“ příslušný orgán členského státu, ve kterém je hlavní daňový poplatník rezidentem, nebo v případě stálé provozovny daňového poplatníka-nerezidenta, členský stát, ve kterém se stálá provozovna nachází;
- 28) „vnitrostátními právními předpisy o daních z příjmů právnických osob“ definice podle článku 4 směrnice 2016/xx/EU;

Pokud jde o vymezení definic dalších pojmů, může Komise přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 75.

KAPITOLA II

REZIDENCE A PRAVIDLA TERITORIALITY

Článek 4 Daňová rezidence

1. Společnost, která má sídlo, místo založení nebo místo skutečného vedení v členském státě a není na základě dohody mezi tímto členským státem a třetí zemí považována

za daňového rezidenta této třetí země, se pokládá za daňového rezidenta tohoto členského státu.

2. Společnost, která je rezidentem ve více členských státech, se pokládá za rezidenta členského státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.
3. Jestliže se místo skutečného vedení člena skupiny, který se zabývá lodní dopravou nebo vnitrozemskou vodní dopravou, nachází na palubě lodi nebo plavidla, má se za to, že člen skupiny je daňovým rezidentem v členském státě domovského přístavu této lodi nebo plavidla, nebo neexistuje-li takový domovský přístav, v členském státě, kde má bydliště nebo sídlo provozovatel této lodi nebo plavidla.
4. Daňový poplatník-rezident podléhá dani z příjmů právnických osob ze všech příjmů z jakýchkoli zdrojů, ať ve členském státě, kde je daňovým rezidentem, nebo mimo něj.
5. Daňový poplatník-nerezident podléhá dani z příjmů právnických osob ze všech příjmů z činnosti vykonávané prostřednictvím stálé provozovny v členském státě.

KAPITOLA III

KONSOLIDACE

Článek 5

Mateřská společnost a způsobilé dceřiné společnosti

1. Způsobilými dceřinými společnostmi jsou všechny přímé i nepřímé dceřiné společnosti, ve kterých má mateřská společnost tato práva:
 - a) právo vykonávat více než 50 % hlasovacích práv a
 - b) vlastnické právo odpovídající více než 75 % kapitálu dceřiné společnosti nebo vlastní více než 75 % práv spojených s nárokem na zisk.
2. Pro účely výpočtu prahových hodnot uvedených v odstavci 1 ve vztahu k nepřímým dceřiným společnostem se použijí tato pravidla:
 - a) jakmile je u dceřiné společnosti dosaženo prahové hodnoty pro hlasovací práva, má se za to, že mateřská společnost drží 100 % těchto práv;
 - b) nárok na zisk a vlastnictví kapitálu se vypočítají vynásobením podílů přímo či nepřímo držaných v dceřiných společnostech na všech úrovních společnosti. Při tomto výpočtu se vezmou v potaz také vlastnická práva ve výši 75 % nebo menší, která přímo nebo nepřímo drží mateřská společnost, včetně práv ve společnostech, které jsou rezidenty třetí země.

Článek 6 *Skupiny*

1. Daňový poplatník-rezident tvoří skupinu:
 - a) se všemi stálými provozovny, které se nacházejí v členském státě;
 - b) se všemi stálými provozovny, které se nacházejí v členském státě a patří dceřiným společnostem, jež jsou pro daňové účely rezidentem třetí země;
 - c) se všemi způsobilými dceřinými společnostmi, které jsou pro daňové účely rezidentem členského státu, včetně stálých provozoven takových dceřiných společností v případě, kdy se tyto stálé provozovny nacházejí v členském státě;
 - d) s ostatními daňovými poplatníky-rezidenty, včetně jejich stálých provozoven, které se nacházejí v členském státě v případě, kdy všichni takoví daňoví poplatníci-rezidenti jsou způsobilými dceřinými společnostmi subjektu jiného než daňového poplatníka, který je pro daňové účely rezidentem třetí země, má formu podobnou jedné z forem společností uvedených v příloze I a splňuje podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. c).
2. Daňový poplatník-nerezident tvoří skupinu se všemi svými stálými provozovny, které se nacházejí v jednom nebo více členských státech, a se všemi svými způsobilými dceřinými společnostmi, které jsou pro daňové účely rezidentem členského státu, včetně stálých provozoven takových dceřiných společností v případě, kdy se tyto stálé provozovny také nacházejí v jednom nebo více členských státech.
3. Společnost v platební neschopnosti nebo v likvidaci se nemůže stát členem skupiny. Daňový poplatník, u kterého je prohlášena platební neschopnost nebo který je v likvidaci, neprodleně vystoupí ze skupiny.

Článek 7 *Účinek konsolidace*

1. Konsolidovaný základ daně je součtem základů daně z příjmů právnických osob všech členů skupiny..
2. Pokud je konsolidovaný základ daně záporný, převádí se do dalšího období ztráta, která se započítává vůči příštímu kladnému konsolidovanému základu daně. Je-li konsolidovaný základ daně kladný, rozděluje se v souladu s kapitolou VIII.

Článek 8 *Časový rozvrh*

1. Daňový poplatník, který je členem skupiny, musí prahové hodnoty stanovené v článku 5 splňovat nepřerušovaně po celé zdaňovací období.
2. Daňový poplatník se stává členem skupiny ke dni, kdy je dosaženo prahových hodnot podle článku 5. Tyto prahové hodnoty musí být splněny alespoň po dobu

devíti po sobě jdoucích měsíců, a pokud tomu tak není, zachází se s daňovým poplatníkem tak, jako by se členem skupiny nikdy nestal.

3. Daňový poplatník přestane být členem skupiny den poté, co přestane splňovat prahové hodnoty podle článku 5.

Článek 9

Vyloučení transakcí uvnitř skupiny

1. Vyjma případů uvedených v čl. 42 druhém pododstavci a čl. 43 se při výpočtu konsolidovaného základu daně nezohledňují zisky a ztráty vzniklé z transakcí uvnitř skupiny.
2. Skupiny používají konzistentní a náležitě zdokumentovanou metodu zaznamenávání transakcí uvnitř skupiny. Tuto metodu mohou skupiny změnit pouze z opodstatněných hospodářských důvodů, a to pouze na začátku zdaňovacího období.
3. Metoda zaznamenávání transakcí uvnitř skupiny umožňuje, aby byly všechny převody a prodeje v rámci skupiny zachyceny ve výši nákladů na aktiva, kterých se netýká odpisování, nebo ve výši daňové hodnoty odpisovatelných aktiv podle toho, která z těchto částek je nižší.
4. Převody uvnitř skupiny nemění stav nehmotných aktiv vytvořených vlastních činností.

Článek 10

Daně vybírané srážkou a jiné formy zdanění u zdroje

V případě transakcí mezi členy skupiny se nevyměřují žádné daně vybírané srážkou ani jiné formy zdanění.

KAPITOLA IV

VSTUP DO SKUPINY A VYSTOUPENÍ ZE SKUPINY

Článek 11

Dlouhodobá aktiva při vstupu do skupiny

1. Je-li daňový poplatník ke dni svého vstupu do skupiny ekonomickým vlastníkem neodpisovatelných nebo jednotlivě odpisovatelných dlouhodobých aktiv a kterékoli z těchto aktiv je zcizeno do pěti let od uvedeného dne, provádí se úprava přiděleného podílu člena skupiny, který byl ekonomickým vlastníkem těchto aktiv ke dni vstupu do skupiny, a to tak, že se výnosy ze zcizení zahrnují do přiděleného podílu a tento podíl se sníží o náklady související s neodpisovatelnými aktivy a o daňovou hodnotu odpisovatelných aktiv. Úprava se provádí ve zdaňovacím období, během něhož ke zcizení aktiv došlo.

2. Úprava podle odstavce 1 se provede také v souvislosti s finančními aktivy, vyjma vlastních podílů a účastí, z kterých plynou příjmy osvobozené od daně.
3. Úprava podle odstavce 1 se neprovádí v případě, kdy daňový poplatník, který vstoupil do skupiny, přichází z jiné skupiny, na níž se vztahovala pravidla této směrnice.
4. Jestliže daňový poplatník v důsledku reorganizace podnikatelské činnosti přestane existovat nebo přestane mít stálou provozovnu v členském státě, jehož byl daňovým rezidentem ke dni vstupu do skupiny, má se pro účely uplatňování tohoto článku za to, že v uvedeném členském státě má stálou provozovnu.

Článek 12

Dlouhodobé smlouvy při vstupu do skupiny

1. Příjmy a výdaje, o kterých se v souladu s čl. 22 odst. 2 a 3 směrnice 2016/xx/EU má za to, že vznikly nebo byly vynaloženy před tím, než se pravidla této směrnice začala vztahovat na daňového poplatníka, ale které ještě nebyly zahrnuty do základu daně podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob dříve použitelných pro daňového poplatníka, se přičítají k přidělenému podílu nebo odečítají od přiděleného podílu příslušného člena skupiny v souladu s pravidly týkajícími se časových aspektů obsaženými ve vnitrostátních právních předpisech.
2. Příjmy, které byly zdaněny podle vnitrostátních předpisů o daních z příjmů právnických osob před tím, než se pravidla této směrnice začala vztahovat na daňového poplatníka, v částce vyšší, než jaká by byla zahrnuta do základu daně v souladu s čl. 22 odst. 2 směrnice 2016/xx/EU, se odečítají od přiděleného podílu příslušného člena skupiny v prvním zdaňovacím období, kdy se pravidla této směrnice začala uplatňovat.
3. Pokud podíl přidělený členovi skupiny ve zdaňovacím období není dostatečně vysoký, aby se vůči němu daly v plné výši započítat odečitatelné položky uvedené v odstavcích 1 a 2, se neuplatněné částky převádějí do dalších let, dokud nejsou započteny vůči podílu přidělenému tomuto členu skupiny.

Článek 13

Rezervy, příjmy a odpočty při vstupu do skupiny

1. Rezervy a odpočty nedobytných pohledávek stanovené v člancích 23 a 25 směrnice 2016/xx/EU jsou odečitatelné pouze v rozsahu, v jakém vyplývají z činností nebo transakcí provedených poté, co se na daňového poplatníka začala vztahovat pravidla této směrnice.
2. Příjmy, o kterých se v souladu s článkem 16 směrnice 2016/xx/EU má za to, že vznikly před tím, než se pravidla této směrnice začala vztahovat na daňového poplatníka, ale které ještě nebyly zahrnuty do základu daně podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob dříve použitelných pro daňového poplatníka, se přičítají k přidělenému podílu příslušného člena skupiny v souladu s pravidly pro časovou posloupnost obsaženými ve vnitrostátních právních předpisech.

3. Výdaje vynaložené poté, co se pravidla této směrnice začala vztahovat na daňového poplatníka, avšak v souvislosti s činnostmi nebo transakcemi provedenými před tím, a u nichž ještě nebyl proveden odpočet podle použitelných vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob, jsou odečitatelné pouze proti přidělenému podílu příslušného člena skupiny, pokud nebyly vynaloženy více než pět let po vstupu daňového poplatníka do skupiny.

Výdaje vynaložené podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických, které nebyly odečteny, když se pravidla této směrnice začala vztahovat na daňového poplatníka, se odečítají pouze proti přidělenému podílu příslušného člena skupiny ve výši vypočtené v souladu s touto směrnicí a rovnou výší se rozloží na dobu pěti let. Výdaje zahrnující výpůjční náklady se odečítají v souladu s článkem 13 směrnice 2016/xx/EU.

Pokud podíl přidělený členovi skupiny ve zdaňovacím období není dostatečně vysoký, aby se z něj daly v plné výši odečíst položky uvedené v prvním a druhém pododstavci, převádějí se neuplatněné částky do dalších let, dokud nejsou započteny vůči podílu přidělenému tomuto členu skupiny.

4. Částky odečtené před tím, než se pravidla této směrnice začala vztahovat na daňového poplatníka, se nemohou být znovu odečteny.

Článek 14

Časový rozvrh odpisů při vstupu do skupiny nebo vystoupení ze skupiny

Odpisy aktiv daňového poplatníka, který vstoupí do skupiny nebo vystoupí ze skupiny v průběhu zdaňovacího období, se vypočítávají v poměru k počtu kalendářních měsíců, ve kterých tento daňový poplatník patřil do skupiny.

Článek 15

Ztráty vzniklé před vstupem do systému

Neuplatněné ztráty, které členovi skupiny vznikly podle vnitrostátních právních předpisů o daních z příjmů právnických osob nebo podle směrnice 2016/xx/EU před tím, než se na něj začala vztahovat pravidla této směrnice, se mohou započíst proti přidělenému podílu tohoto člena skupiny, pokud tak stanovují vnitrostátní právní předpisy o daních z příjmů právnických osob nebo směrnice 2016/xx/EU.

Článek 16

Zrušení skupiny

Zdaňovací období skupiny končí, když je skupina zrušena. Konsolidovaný základ daně a veškeré neuplatněné ztráty skupiny se mezi jednotlivé členy skupiny rozdělují v souladu s kapitolou VIII na základě hodnot faktorů rozdělení pro zdaňovací období, ve kterém ke zrušení došlo.

Článek 17
Odpisy při zrušení skupiny

Když je skupina zrušena, odpisy aktiv za zdaňovací období, ve kterém došlo ke zrušení, se vypočítávají v poměru k počtu kalendářních měsíců, ve kterých skupina v daném zdaňovacím období provozovala činnost.

Článek 18
Ztráty po zrušení skupiny

Se ztrátami skupiny se po zrušení skupiny nakládá takto:

- a) ztráty daňového poplatníka, který si zvolí pravidla směrnice 2016/xx/EU, se převádějí do dalšího období a započítávají v souladu s článkem 41 uvedené směrnice;
- b) ztráty daňového poplatníka, který vstoupí do jiné skupiny, se převádějí do dalšího období a započítávají vůči přidělenému podílu příslušného člena skupiny při dodržení omezení stanovených v čl. 41 odst. 3 směrnice 2016/xx/EU;
- c) ztráty daňového poplatníka, který se vrací do systému vnitrostátních předpisů o daních z příjmů právnických osob, se převádějí do dalšího období a započítávají v souladu s vnitrostátními předpisy o daních z příjmů právnických osob, které se začnou uplatňovat, jako by tyto ztráty vznikly v době, kdy se na daňového poplatníka tyto předpisy vztahovaly.

Článek 19
Dlouhodobá aktiva při vystoupení skupiny

Výnosy z neodpisovatelných nebo jednotlivě odpisovatelných dlouhodobých aktiv, s výjimkou těch, která vedla ke sníženému osvobození podle článku 24, zcizené do tří let poté, co daňový poplatník, který je jejich ekonomickým vlastníkem, opustil skupinu, se přičítají ke konsolidovanému základu daně skupiny za rok zcizení. Náklady vztahující se k neodpisovatelným dlouhodobým aktivům a daňová hodnota jednotlivě odpisovatelných dlouhodobých aktiv se odečítají ze stejného základu daně.

Stejné pravidlo se vztahuje také na finanční aktiva, vyjma vlastních podílů a účastí, z kterých plynou příjmy osvobozené od daně.

Výnosy ze zcizení, které se přičítají ke konsolidovanému základu daně skupiny, nejsou zdanitelné jiným způsobem.

Článek 20
Nehmotná aktiva vytvořená vlastní činností

Jestliže daňový poplatník, který je ekonomickým vlastníkem jednoho nebo více nehmotných aktiv vytvořených vlastní činností, vystoupí ze skupiny, částka rovnající se nákladům na výzkum, vývoj, marketing a reklamu vynaloženým v souvislosti s těmito aktivy v předchozích pěti letech se přičítá ke konsolidovanému základu daně ve výši, kterou činí na konci zdaňovacího období. Připočtená částka však nepřekročí hodnotu těchto aktiv při vystoupení

tohoto daňového poplatníka ze skupiny. Tyto náklady se připisují vystupujícímu daňovému poplatníkovi a nakládá se s nimi v souladu s vnitrostátními předpisy o daních z příjmů právnických osob, které se na daňového poplatníka začnou vztahovat, nebo pokud tento daňový poplatník vstoupí do jiné skupiny, tyto náklady se připisují ve zdaňovacím období, kdy daňový poplatník vstoupil do této druhé skupiny.

Článek 21

Ztráty při vystoupení ze skupiny

Členovi skupiny, který ze skupiny vystoupí, se nepřipisují žádné ztráty.

KAPITOLA V

REORGANIZACE PODNIKATELSKÉ ČINNOSTI

Článek 22

Reorganizace podnikatelské činnosti v rámci skupiny

1. Reorganizace podnikatelské činnosti v rámci skupiny ani změna sídla daňového poplatníka nevedou ke vzniku zisků ani ztrát pro účely stanovení konsolidovaného základu daně.
2. V případě, že jsou v důsledku reorganizace podnikatelské činnosti nebo řady transakcí mezi členy skupiny za období dvou let v podstatě všechna aktiva daňového poplatníka převedena do jiného členského státu a faktor aktiv se podstatně změní, převedená aktiva se připisují k faktoru aktiv převádějícího daňového poplatníka na dobu nejvýše pěti let od převodu, pokud je člen skupiny i nadále ekonomických vlastníkem těchto aktiv.
3. Jestliže převádějící daňový poplatník uvedený v odstavci 2 přestane existovat nebo přestane mít stálou provozovnu v členském státě, ze kterého byla aktiva převedena, má se pro účely použití tohoto článku za to, že v uvedeném členském státě má stálou provozovnu.

Článek 23

Zacházení se ztrátami v případě reorganizace podnikatelské činnosti zahrnující dvě nebo více skupin

1. Jestliže se v důsledku reorganizace podnikatelské činnosti jedna nebo více skupin či jeden nebo více členů skupiny stanou součástí jiné skupiny, veškeré neuplatněné ztráty dříve existující skupiny nebo skupin se rozdělují mezi její (jejich) jednotlivé členy v souladu s kapitolou VIII a na základě faktorů ve stavu, v jakém se nacházely ke konci zdaňovacího období, ve kterém reorganizace podnikatelské činnosti proběhla. Neuplatněné ztráty dříve existující skupiny nebo skupin se převádějí do dalších let.

Jestliže se dva nebo více členů skupiny stanou součástí jiné skupiny, žádné neuplatněné ztráty první skupiny se podle odstavce 1 nepřipisují za předpokladu, že společná hodnota faktorů aktiv a práce vystupujících členů skupiny činí méně než 20 % hodnoty těchto dvou faktorů pro celou první skupinu.

2. Pokud se mezi dvěma nebo více hlavními daňovými poplatníky uskuteční fúze ve smyslu čl. 2 písm. a) bodu i) a ii) směrnice Rady 2009/133/ES¹⁵, veškeré neuplatněné ztráty skupiny se rozdělují mezi jejími členy v souladu s kapitolou VIII na základě faktorů ve stavu, v jakém se nacházely ke konci zdaňovací období, ve kterém se fúze uskutečnila. Neuplatněné ztráty se převádějí do dalších období.

KAPITOLA VI

VZTAHY MEZI SKUPINOU A JINÝMI SUBJEKTY

Článek 24

Vyloučení osvobozených zcizení podílů

1. Jestliže daňový poplatník v důsledku zcizení podílů vystoupí ze skupiny a tento daňový poplatník v běžném zdaňovacím období nebo v předchozím zdaňovacím období nabyt v rámci transakce uvnitř skupiny jedno nebo více dlouhodobých aktiv jiných než odpisovaných v rámci souboru aktiv, vylučuje se z osvobození od daně stanovené v čl. 8 odst. c) směrnice 2016/xxx/EU částka odpovídající těmto dlouhodobým aktivům, pokud není doloženo, že byly příslušné transakce uvnitř skupiny provedeny z opodstatněných hospodářských důvodů.
2. Částka vyloučená z osvobození od daně uvedená v odstavci 1 se rovná tržní hodnotě dlouhodobého aktiva nebo aktiv v době, kdy daňový poplatník vystupuje ze skupiny, snížené o daňovou hodnotu dlouhodobých aktiv nebo o výdaje uvedené v článku 19 směrnice 2016/xx/EU.
3. Je-li skutečným vlastníkem zcizených podílů daňový poplatník-nerezident nebo subjekt jiný než daňový poplatník ve chvíli, kdy jsou tyto podíly připsány jeho správnímu ústředí nebo stálé provozovně ve třetí zemi, má se za to, že tržní hodnota aktiva nebo aktiv v době převodu snížena o daňovou hodnotu byla přijata daňovým poplatníkem, který daná aktiva držel před transakcí uvnitř skupiny zmíněnou v prvním odstavci.

¹⁵ Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (Úř. věst. L 310, 25.11.2009, s. 34)

Článek 25
Slevy na dani (daňové úlevy)

1. Sleva na dani podle čl. 55 odst. 1 směrnice 2016/xx/EU se rozděluje mezi členy skupiny v souladu s kapitolou VIII.
2. Sleva na dani podle odstavce 1 se vypočítává zvlášť pro každý členský stát nebo třetí zemi, jakož i pro každý typ příjmů. Její výše nesmí překročit částku vyplývající ze zdanění příjmů připsaných daňovému poplatníkovi nebo stálé provozovně sazbou daně z příjmů právnických osob uplatňovanou v členském státě, jehož je daňový poplatník rezidentem nebo ve kterém se stálá provozovna nachází.

Článek 26
Daň vybíraná srážkou

Úroky a licenční poplatky placené členem skupiny příjemci mimo skupinu mohou podléhat dani vybírané srážkou v členském státě, kde je člen skupiny daňovým rezidentem nebo kde se případně nachází, v souladu s použitelnými vnitrostátními právními předpisy a použitelnými úmluvami o zamezení dvojího zdanění. Daň vybíraná srážkou se rozděluje mezi členské státy v souladu s kapitolou VIII podle vzorce použitelného ve zdaňovacím období, ve kterém je daň vyměřena.

KAPITOLA VII

TRANSPARENTNÍ SUBJEKTY

Článek 27
Pravidla pro určení transparentnosti v případě subjektů třetích zemí

Zacházení se subjektem nacházejícím se v třetí zemi, ve kterém alespoň dva členové skupiny drží podíl, se určuje podle dohody mezi příslušnými členskými státy. Není-li uzavřena dohoda, rozhoduje hlavní daňový orgán.

KAPITOLA VIII

ROZDĚLENÍ SPOLEČNÉHO KONSOLIDOVANÉHO ZÁKLADU DANĚ

Článek 28

Obecné zásady

1. Konsolidovaný základ daně se v každém zdaňovacím období rozděluje mezi členy skupiny na základě vzorce pro rozdělení. Při stanovování přiděleného podílu člena skupiny označeného jako „A“ má vzorec tuto podobu, v níž mají faktory tržeb, práce a aktiv stejnou váhu:

$$\text{Share A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Sales}^A}{\text{Sales}^{\text{Group}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Payroll}^A}{\text{Payroll}^{\text{Group}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{No of employees}^A}{\text{No of employees}^{\text{Group}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Assets}^A}{\text{Assets}^{\text{Group}}} \right) * \text{Con'd Tax Base}$$

2. Konsolidovaný základ daně skupiny se rozděluje pouze v případě, že je jeho hodnota kladná.
3. Výpočty pro rozdělení konsolidovaného základu daně se provádějí na konci zdaňovacího období skupiny.
4. Období 15 nebo více dnů v kalendářním měsíci se považuje za celý měsíc.
5. Při stanovování přiděleného podílu člena skupiny mají faktory tržeb, práce a aktiv stejnou váhu.

Článek 29

Ochranná doložka

Odchylně od pravidla stanoveného v článku 28, jestliže se hlavní daňový poplatník nebo příslušný orgán domnívá, že výsledný podíl na konsolidovaném základu daně přidělený člena skupiny spravedlivě neodráží rozsah jeho podnikatelské činnosti, může hlavní daňový poplatník nebo dotýčný orgán požádat o použití náhradní metody výpočtu podílu na dani každého člena skupiny. Náhradní metodu je možné použít, pouze pokud po konzultacích mezi příslušnými orgány a případně diskuzích podle článků 77 a 78 všechny tyto orgány s náhradní metodou souhlasí. Členský stát hlavního daňového orgánu informuje o použité náhradní metodě Komisi.

Článek 30

Vstup do skupiny a vystoupení ze skupiny

Přidělený podíl daňového poplatníka, který vstoupí do skupiny nebo vystoupí ze skupiny v průběhu zdaňovacího období, se vypočítává v poměru k počtu kalendářních měsíců, ve kterých tento daňový poplatník ve zdaňovacím období patřil do skupiny.

Článek 31
Transparentní subjekty

Faktory použité při výpočtu přiděleného podílu člena skupiny, který drží podíl v transparentním subjektu, zahrnují tržby, práci a aktiva transparentního subjektu v poměru, v jakém se daňový poplatník podílí na jeho ziscích a ztrátách.

Článek 32
Složení faktoru práce

1. Faktor práce se z jedné poloviny skládá z celkového objemu mezd člena skupiny v čitateli a celkového objemu mezd skupiny ve jmenovateli a z druhé poloviny z počtu zaměstnanců člena skupiny v čitateli a počtu zaměstnanců skupiny ve jmenovateli. Pokud je určitý zaměstnanec zahrnut do faktoru práce člena skupiny, objem mezd připadající na tohoto zaměstnance se zahrnuje do faktoru práce stejného člena skupiny.
2. Počet zaměstnanců se určuje na konci zdaňovacího období.
3. Definice pojmu „zaměstnanec“ se řídí vnitrostátními právními předpisy členského státu, kde je zaměstnání vykonáváno.

Článek 33
Přřazení zaměstnanců a objemu mezd

1. Zaměstnanci se zahrnují do faktoru práce člena skupiny, který jim vyplácí odměnu.
2. Odchylně od odstavce 1 platí, že pokud zaměstnanci své zaměstnání fyzicky vykonávají pod kontrolou a v rámci odpovědnosti jiného člena skupiny, než který jim vyplácí odměnu, zahrnují se tito zaměstnanci a objem mezd, který na ně připadá, do faktoru práce tohoto jiného člena skupiny.

Toto pravidlo se uplatňuje pouze v případě splnění všech těchto podmínek:

- a) dotyčné zaměstnání trvá nepřerušovaně po dobu alespoň tří měsíců;
 - b) tito zaměstnanci představují alespoň 5 % celkového počtu zaměstnanců člena skupiny, který jim vyplácí odměnu.
3. Mezi zaměstnance se zahrnují osoby, které sice nejsou přímo zaměstnání členem skupiny, ale plní úkoly podobné těm, které plní zaměstnanci.
 4. Objem mezd zahrnuje všechny náklady na platy, mzdy, prémie a veškeré další formy náhrad zaměstnancům, včetně souvisejících nákladů na důchody a sociální zabezpečení, které nese zaměstnavatel, a také výdaje zaměstnavatele odpovídající nákladům na osoby uvedené v odstavci 3.
 5. Mzdové náklady se oceňují ve výši výdajů, zaměstnavatel ve zdaňovacím období považuje za odečitatelné.

Článek 34
Složení faktoru aktiv

1. Faktor aktiv se skládá z průměrné hodnoty všech dlouhodobých hmotných aktiv, která vlastní, má v pronájmu nebo na leasing člen skupiny, v čitateli a z průměrné hodnoty všech dlouhodobých hmotných aktiv, která vlastní, má v pronájmu nebo na leasing skupina, ve jmenovateli.
2. Po dobu pěti let následujících po vstupu daňového poplatníka do stávající nebo nové skupiny zahrnuje jeho faktor aktiv také celkovou částku nákladů, které daňový poplatník vynaložil na výzkum, vývoj, marketing a reklamu během šesti let předcházejících jeho vstupu do skupiny.

Článek 35
Přiřazení aktiv

1. Aniž je dotčen čl. 22 odst. 2 a 3, aktivum se zahrnuje do faktoru aktiv jeho ekonomického vlastníka. Pokud ekonomického vlastníka nelze určit, zahrnuje se aktivum do faktoru aktiv právního vlastníka.

Pokud však aktivum jeho ekonomický vlastník skutečně neužívá, toto aktivum se zahrnuje do faktoru člena skupiny, který je skutečně užívá, za předpokladu, že aktivum představuje více než 5 % daňové hodnoty všech dlouhodobých hmotných aktiv člena skupiny, který je skutečně užívá.

2. Mimo případy leasingu mezi členy skupiny se aktiva pořízená na leasing zahrnují do faktoru aktiv člena skupiny, který je leasingovým pronajímatelem nebo nájemcem aktiva. Totéž platí v případě pronajatých aktiv.

Článek 36
Oceňování

1. Půda a ostatní neodpisovatelná dlouhodobá hmotná aktiva se oceňují ve výši jejich původní ceny.
2. Jednotlivě odpisovatelné dlouhodobé hmotné aktivum se oceňuje ve výši průměru jeho daňové hodnoty na začátku zdaňovacího období a jeho daňové hodnoty na konci zdaňovacího období.

Jestliže je v důsledku jedné nebo více transakcí uvnitř skupiny jednotlivě odpisovatelné dlouhodobé hmotné aktivum zahrnuto do faktoru aktiv člena skupiny po dobu kratší než zdaňovací období, hodnota, jež se má vzít v úvahu, se vypočítá s ohledem na počet měsíců, po jejichž dobu bylo aktivum zahrnuto do faktoru aktiv tohoto člena skupiny.

3. Soubor dlouhodobých aktiv, jak je uvedeno v článku 37 směrnice 2016/xx/EU, se oceňuje ve výši průměru jeho daňové hodnoty na začátku zdaňovacího období a jeho daňové hodnoty na konci zdaňovacího období.

4. Jestliže nájemce nebo leasingový nájemce aktiva není jeho ekonomickým vlastníkem, oceňuje pronajaté nebo na leasing pořízené aktivum ve výši osminásobku čisté roční splatné částky nájemného nebo leasingových plateb, snížené o veškeré částky plynoucí z podnájmu nebo leasingového podnájmu.

Jestliže člen skupiny pronajímá nebo poskytuje na leasing aktivum, ale není jeho ekonomickým vlastníkem, oceňuje pronajatá nebo na leasing poskytnutá aktiva ve výši osminásobku čisté roční splatné částky nájemného nebo leasingových plateb.

5. Pokud člen skupiny prodá aktivum osobě mimo skupinu poté, co ve stejném nebo předchozím zdaňovacím období došlo k převodu tohoto aktiva uvnitř skupiny, zahrnuje se toto aktivum na dobu mezi převodem uvnitř skupiny a prodejem osobě mimo skupinu do faktoru aktiv převádějícího člena skupiny, s výjimkou případů, kdy dotčení členové skupiny doloží, že převod uvnitř skupiny byl proveden z opodstatněných hospodářských důvodů.

Článek 37 Složení faktoru tržeb

1. Faktor tržeb se skládá z celkových tržeb člena skupiny, včetně stálých provozoven, o nichž se má za to, že existují na základě čl. 22 odst. 3, v čitateli a z celkových tržeb skupiny ve jmenovateli.
2. Tržbami se rozumí výnosy z veškerého prodeje zboží a poskytování služeb po odečtení slev a vrácení zboží s vyloučením daně z přidané hodnoty, ostatních daní a cel. Osvobozené příjmy, úroky, dividendy, licenční poplatky a výnosy ze zcizení dlouhodobých aktiv se do faktoru tržeb nezahrnují, pokud se nejedná o příjmy získané v běžném obchodním styku nebo v rámci běžného podnikání. Prodej zboží a poskytování služeb uvnitř skupiny se do faktoru tržeb nezahrnují.
3. Prodej se oceňuje způsobem uvedeným v článku 20 směrnice 2016/xx/EU.

Článek 38 Tržby podle místa určení

1. Prodej zboží se zahrnuje do faktoru tržeb člena skupiny, který se nachází v členském státě, kde končí odeslání nebo přeprava zboží k osobě, která je nabývá. Jestliže toto místo nelze určit, prodej zboží se připisuje členu skupiny nacházejícímu se v členském státě, ve kterém je poslední určitelné místo, kde se zboží nacházelo.
2. Poskytnutí služeb se zahrnuje do faktoru tržeb člena skupiny nacházejícího se v členském státě, ve kterém byly služby fyzicky provedeny nebo skutečně poskytnuty.
3. Osvobozené příjmy, úroky, dividendy, licenční poplatky a výnosy ze zcizení dlouhodobých aktiv, které jsou zahrnuty do faktoru tržeb, se připisuje příjemci těchto příjmů, úroků, dividend, licenčních poplatků a výnosů.
4. Jestliže se v členském státě, kde je dodáno zboží nebo kde jsou poskytnuty služby, nenachází žádný člen skupiny nebo je-li zboží dodáno nebo služby poskytnuty v třetí

zemi, příslušné tržby za zboží a poskytnutí služeb se zahrnují do faktoru tržeb všech členů skupiny v poměru k jejich faktoru práce a faktoru aktiv.

5. Jestliže se v členském státě, kde je dodáno zboží nebo kde jsou poskytnuty služby, nachází více než jeden člen skupiny, tržby se zahrnují do faktoru tržeb všech členů skupiny nacházejících se v tomto členském státě, a to v poměru k jejich faktoru práce a faktoru aktiv.

Článek 39

Podrobná pravidla pro výpočet faktorů

Komise může přijmout akty stanovující podrobná pravidla pro výpočet faktorů práce, aktiv a tržeb, pro přiřazení zaměstnanců a objemů mezd, aktiv a tržeb příslušným faktorům a pro ocenění aktiv. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 77 odst. 2.

Článek 40

Výpočet faktoru aktiv a faktoru tržeb pro finanční instituce

1. Faktor aktiv finanční instituce podle čl. 4 odst. 29 písm. a), d), e), f), g), h) a i) směrnice 2016/xx/EU odpovídá 10 % hodnoty finančních aktiv, vyjma vlastních podílů a účastí, z kterých plynou příjmy osvobozené od daně. Finanční aktiva zahrnují aktiva určená k obchodování v souladu s článkem 21 směrnice 2016/xx/EU. Finanční aktiva se zahrnují do faktoru aktiv člena skupiny, v jehož účetnictví byla zaznamenána v době, kdy se stal členem skupiny.
2. Faktor tržeb finanční instituce podle čl. 4 odst. 29 písm. a), d), e), f), g), h) a i) směrnice 2016/xx/EU odpovídá 10 % hodnoty jejích příjmů ve formě úroků, poplatků, provizí a příjmů z cenných papírů, s vyloučením daně z přidané hodnoty, ostatních daní a cel. Prodej uvnitř skupiny se nezahrnuje. Pro účely čl. 38 odst. 2 se v případě zajištěného úvěru má za to, že jsou finanční služby poskytovány v členském státě, ve kterém se nachází předmět zajištění, nebo nelze-li tento členský stát určit, v členském státě, ve kterém je předmět zajištění evidován. U ostatních finančních služeb se má za to, že jsou poskytovány v členském státě dlužníka nebo osoby, která hradí poplatky, provize nebo jiné příjmy. Jestliže nelze určit dlužníka nebo osobu hradící poplatky, provize nebo jiné příjmy nebo nelze určit členský stát, ve kterém se nachází nebo je evidován předmět zajištění, připisují se tržby všem členům skupiny v poměru k jejich faktoru práce a faktoru aktiv.

Článek 41

Výpočet faktoru aktiv a faktoru tržeb pro pojišťovny

1. Faktor aktiv u pojišťovny podle čl. 4 odst. 29 písm. b) a c) směrnice 2016/xx/EU odpovídá 10 % hodnoty finančních aktiv uvedených v čl. 40 odst. 1.
2. Faktor tržeb pojišťovny podle čl. 4 odst. 29 písm. b) a c) směrnice 2016/xx/EU odpovídá 10 % veškerého zaslouženého pojistného bez zajištění, výnosů z finančního umístění převedených z netechnického účtu, ostatních technických výnosů očištěných o zajištění a výnosů z finančního umístění, poplatků a provizí, s

vyložením daně z přidané hodnoty, ostatních daní a cel. Pro účely čl. 38 odst. 2 se má za to, že jsou pojišťovací služby poskytnuty v členském státě pojistníka. Ostatní tržby se připisují všem členům skupiny v poměru k jejich faktoru práce a faktoru aktiv.

Článek 42 *Ropa a zemní plyn*

Odchylně od čl. 38 odst. 1, 2 a 3 se tržby člena skupiny, jehož hlavním předmětem podnikání je průzkum nebo těžba ropy či zemního plynu, připisují členu skupiny v členském státě, kde se má ropa nebo zemní plyn těžit nebo produkovat.

Odchylně od čl. 38 odst. 4 a 5 se tržby připisují členu skupiny, který provádí průzkum nebo těžbu ropy či zemního plynu, pokud se v členském státě průzkumu nebo produkce ropy či zemního plynu nenachází žádný člen skupiny nebo pokud průzkum nebo produkce probíhají v třetí zemi, ve které tento člen skupiny nemá stálou provozovnu.

Článek 43 *Lodní doprava, vnitrozemská vodní doprava a letecká doprava*

Příjmy a výdaje i ostatní odečitatelné položky člena skupiny, jehož hlavním předmětem podnikání je provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě nebo provozování lodí ve vnitrozemské vodní dopravě, se vylučují z konsolidovaného základu daně a nerozdělují se podle pravidel uvedených v článku 28. Místo toho se příjmy a výdaje i ostatní odečitatelné položky připisují v jednotlivých transakcích tomuto členovi skupiny a podléhají cenovým úpravám v souladu s článkem 56 směrnice 2016/xx/EU.

Pro účely stanovení, zda se jedná o skupinu podle článků 5 a 6, se zohlední účasti ve členovi skupiny a účasti člena skupiny.

Článek 44 *Položky odečitatelné od přiděleného podílu*

Od přiděleného podílu se odečítají tyto položky:

- a) neuplatněné ztráty, které daňovému poplatníkovi vznikly před tím, než se na ně začala vztahovat pravidla této směrnice, jak je uvedeno v článku 15;
- b) neuplatněné ztráty vzniklé na úrovni skupiny, jak je uvedeno v článku 15, ve spojení s čl. 18 písm. b) a čl. 23;
- c) částky vztahující se ke zcizení dlouhodobých aktiv, jak je uvedeno v článku 11, příjmy a výdaje vztahující se k dlouhodobým smlouvám, jak je uvedeno v článku 12, a budoucí výdaje, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 3;
- d) v případě pojištění nepovinné technické rezervy, jak je uvedeno v čl. 28 písm. d) směrnice 2016/xx/EU;
- e) dary a příspěvky dobročinným organizacím, které jsou odečitatelné podle vnitrostátních právních předpisů, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 4 směrnice 2016/xx/EU;

- f) rezervy na důchody, které jsou odečitatelné podle vnitrostátních právních předpisů, jak je uvedeno v článku 24 směrnice 2016/xx/EU.

Článek 45
Daňová povinnost

Daňová povinnost každého člena skupiny je výsledkem použití vnitrostátní daňové sazby pro přidělený podíl upravený podle článku 44 a dále snížený o odpočty stanovené v článku 25.

KAPITOLA XI

SPRÁVA A POSTUPY

Článek 46
Oznámení o vytvoření skupiny

1. Hlavní daňový poplatník podá oznámení o vytvoření skupiny hlavnímu daňovému orgánu jménem zbývajících členů skupiny, alespoň tři měsíce před začátkem zdaňovacího období, ve kterém skupina začne uplatňovat pravidla této směrnice.
2. Oznámení podle odstavce 1 zahrnuje všechny členy skupiny, s vyloučením přepravních společností, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 4.
3. Hlavní daňový orgán neprodleně předá oznámení o volbě systému příslušným orgánům všech členských států, ve kterých jsou členové skupiny daňovými rezidenty nebo ve kterých se nacházejí formou stálé provozovny. Tyto orgány mohou hlavnímu daňovému orgánu ve lhůtě jednoho měsíce od tohoto předání předložit svá stanoviska a jakékoli důležité informace týkající se platnosti a rozsahu oznámení.
4. Není-li oznámení podáno, hlavní daňový orgán do šesti měsíců od zjištění o chybějícím oznámení vydá výměry za zdaňovací období, u nichž se má za to, že skupina existovala. V žádném případě nemohou výměry jít nad rámec pěti předchozích zdaňovacích období.

Článek 47
Období uplatňování pravidel skupinou

1. Tato směrnice platí pro skupinu jeden měsíc po doručení oznámení o vytvoření skupiny podle čl. 46 odst. 3 příslušným orgánům všech členských států, ve kterých jsou členové skupiny daňovými rezidenty nebo ve které se nacházejí formou stálé provozovny. Hlavní daňový orgán v tomto ohledu informuje hlavního daňového poplatníka.
2. Skupina uplatňuje pravidla této směrnice, dokud této směrnicí podléhá v souladu s čl. 2 odst. 1 a 2. Hlavní daňový poplatník podá oznámení o ukončení hlavnímu

daňovému orgánu, pokud skupina, ke které patří, přestane jako celek splňovat podmínky čl. 2 odst. 1 a 2 pro uplatňování pravidel této směrnice.

3. Daňový poplatník, na kterého se již nevztahují pravidla této směrnice, se může rozhodnout i nadále tato pravidla uplatňovat za předpokladu, že daňový poplatník splňuje podmínky čl. 2 odst. 3. Daňový poplatník se může rozhodnout uplatňovat pravidla směrnice 2016/xx/EU, pokud nesplňuje podmínku čl. 2 odst. 1 písm. d).
4. Hlavní daňový poplatník, který si zvolil možnost uplatňovat pravidla této směrnice v souladu s čl. 2 odst. 3 a který je přestane uplatňovat, podá oznámení hlavnímu daňovému orgánu na konci pěti zdaňovacích období.
5. Hlavní daňový poplatník skupiny, která si zvolila možnost uplatňovat pravidla této směrnice v souladu s čl. 2 odst. 3 a která se rozhodne prodloužit jejich uplatňování na konci pěti zdaňovacích období, doloží hlavnímu daňovému orgánu, že jsou splněny podmínky podle čl. 2 odst. 1 písm. a), b) a d).

Článek 48

Informace v oznámení o vytvoření skupiny

Oznámení o vytvoření skupiny obsahuje tyto informace:

- a) údaje členů skupiny;
- b) doklad o splnění kritérií stanovených v člancích 5 a 6;
- c) údaje veškerých přidružených podniků podle článku 56 směrnice 2016/xx/EU;
- d) právní formy, sídla a místa skutečného vedení daňových poplatníků;
- e) zdaňovací období, ve kterém byla skupina vytvořena.

Komise může přijmout akt, ve kterém stanoví standardní formulář oznámení o vytvoření skupiny. Tento prováděcí akt se přijímá v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 77 odst. 2.

Článek 49

Přezkum oznámení o vytvoření skupiny

1. Hlavní daňový orgán, kterému bylo platně předloženo oznámení o vytvoření skupiny, na základě informací uvedených v oznámení přezkoumá, zda skupina splňuje požadavky této směrnice. Není-li oznámení do tří měsíců od jeho obdržení zamítnuto, má se za to, že jej hlavní daňový orgán přijal.
2. Za předpokladu, že daňový poplatník v plném rozsahu sdělil všechny důležité informace v souladu s článkem 48, nemá žádné následné rozhodnutí, že sdělený seznam členů skupiny je nesprávný, za následek neplatnost oznámení o vytvoření skupiny. Nesprávné oznámení se opraví a přijmou se všechna další nezbytná opatření s platností od začátku zdaňovacího období, ve kterém tato chyba vyšla najevo.

3. Jestliže nebyly v plném rozsahu sděleny všechny důležité informace, hlavní daňový orgán po dohodě s dalšími dotčenými příslušnými orgány může rozhodnout o neplatnosti původního oznámení, pokud tak učiní, vystaví se opravné výměry daňové povinnosti skupiny / členů skupiny v souladu se lhůtami stanovenými v článku 56.

Článek 50 *Zdaňovací období*

1. Všichni členové skupiny mají stejné zdaňovací období.
2. V roce, kdy vstoupí do stávající skupiny, uvede daňový poplatník své zdaňovací období do souladu se zdaňovacím obdobím skupiny, do které vstupuje. Přidělený podíl daňového poplatníka za toto zdaňovací období se vypočítává v poměru k počtu kalendářních měsíců, ve kterých daná společnost patřila do skupiny.
3. Přidělený podíl daňového poplatníka za rok, ve kterém vystoupí ze skupiny, se vypočítává v poměru k počtu kalendářních měsíců, ve kterých daná společnost patřila do skupiny.

Článek 51 *Daňová přiznání a daňové výměry*

1. Konsolidované daňové přiznání skupiny podá hlavní daňový poplatník hlavnímu daňovému orgánu.
2. Konsolidované daňové přiznání se považuje za vyměření daňové povinnosti každého člena skupiny (dále jako „daňový výměr“). Jestliže právní předpisy členského státu stanoví, že daňové přiznání má právní status daňového výměru a má se považovat za nástroj umožňující vymáhání daňových dluhů, má konsolidované daňové přiznání stejný účinek ve vztahu ke členu skupiny povinnému odvést daň v tomto členském státě.
3. Pokud konsolidované daňové přiznání nemá právní status daňového výměru pro účely vymáhání daňového dluhu, může příslušný orgán členského státu vydat nástroj podle vnitrostátních právních předpisů povolující vymáhání v tomto členském státě, pokud jde o člena skupiny, který je jeho rezidentem nebo se v něm nachází formou stálé provozovny. Tento nástroj zahrnuje údaje z konsolidovaného daňového přiznání, které se týkají dotčeného člena skupiny. Odvolání proti tomuto nástroji se mohou týkat pouze formálních důvodů, a nikoli daňového výměru. Postup se řídí vnitrostátními právními předpisy příslušného členského státu.
4. Hlavní daňový poplatník má odpovědnost za všechny procesní povinnosti týkající se zdanění stálé provozovny podle čl. 11 odst. 4 a čl. 22 odst. 3.
5. Konsolidované daňové přiznání se podá hlavnímu daňovému orgánu ve lhůtě devíti měsíců od konce zdaňovacího období.

Článek 52
Obsah konsolidovaného daňového přiznání

Konsolidované daňové přiznání zahrnuje tyto informace:

- a) údaje hlavního daňového poplatníka;
- b) údaje všech členů skupiny;
- c) údaje veškerých přidružených podniků podle článku 56 směrnice 2016/xx/EU;
- d) zdaňovací období, kterého se daňové přiznání týká;
- e) výpočet základu daně každého člena skupiny;
- f) výpočet konsolidovaného základu daně;
- g) výpočet přiděleného podílu každého člena skupiny;
- h) výpočet daňové povinnosti každého člena skupiny.

Článek 53
Oznámení o chybách v konsolidovaném daňovém přiznání

Hlavní daňový poplatník oznámí hlavnímu daňovému orgánu chyby v konsolidovaném daňovém přiznání. Hlavní daňový orgán vydá v případě potřeby opravný daňový výměr podle čl. 56 odst. 3.

Článek 54
Nepodání daňového přiznání

Jestliže hlavní daňový poplatník nepodá konsolidované daňové přiznání, vydá hlavní daňový orgán daňový výměr založený na odhadu, přičemž vezme v potaz dostupné informace. Hlavní daňový poplatník se proti tomuto výměru může odvolat.

Článek 55
Elektronické podávání, daňová přiznání a podpůrná dokumentace

Komise může přijmout akty stanovující pravidla pro elektronická podávání konsolidovaného daňového přiznání, pro formulář konsolidovaného daňového přiznání, pro formulář daňového přiznání jediného daňového poplatníka a pro povinnou podpůrnou dokumentaci. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 77 odst. 2.

Článek 56
Opravné daňové výměry

1. Hlavní daňový orgán ověří, zda je konsolidované daňové přiznání v souladu s požadavky stanovenými v článku 52.

2. Hlavní daňový orgán může podle potřeby vydat opravný daňový výměr nejpozději do tří let od konce lhůty pro podání konsolidovaného daňového přiznání, nebo nebylo-li v této lhůtě přiznání podáno, nejpozději do tří let od vydání daňového výměru podle článku 54.

Opravný daňový výměr nemůže být pro stejnou skupinu v žádném období dvanácti měsíců vydán více než jednou.

3. Odstavec 2 se nepoužije, jestliže je opravný výměr vydán ve shodě s rozhodnutím soudních orgánů členského státu hlavního daňového orgánu podle článku 65 nebo na základě vzájemné dohody či rozhodčího řízení s třetí zemí. Takové opravné výměry se vydávají do dvanácti měsíců od rozhodnutí soudních orgánů členského státu hlavního daňového orgánu nebo od uzavření vzájemné dohody nebo od ukončení rozhodčího řízení.
4. Odchylně od odstavce 2 je opravný daňový výměr možné vydat do šesti let od konce lhůty pro podání konsolidovaného daňového přiznání, je-li to opodstatněno uvedením nesprávných údajů na základě úmyslu nebo hrubé nedbalosti daňového poplatníka, nebo do dvanácti let od konce uvedené lhůty, pokud je uvedení nesprávných údajů předmětem trestního řízení. Takovýto opravný daňový výměr se vydá do dvanácti měsíců ode dne zjištění nesprávnosti údajů s výjimkou případů, kdy je delší doba objektivně opodstatněna potřebou dalších šetření nebo vyšetřování. Každý takový opravný výměr se vztahuje výlučně k předmětu, kterého se týkají nesprávné údaje.
5. Před vydáním opravného daňového výměru konzultuje hlavní daňový orgán příslušné orgány členských států, ve kterých je člen skupiny daňovým rezidentem nebo kde se nachází ve formě stálé provozovny. Tyto orgány mohou vyjádřit svá stanoviska do jednoho měsíce od uvedené konzultace.

Příslušný orgán členského státu, kterého je člen skupiny daňovým rezidentem nebo ve kterém se nachází formou stálé provozovny, může vyzvat hlavní daňový orgán, aby vydal opravný daňový výměr. Neoznámí-li hlavní daňový orgán do tří měsíců od této výzvy příslušnému orgánu, že hodlá vydat opravný daňový výměr, má se za to, že výzva byla zamítnuta.

6. Opravný daňový výměr upravující konsolidovaný základ daně se nevydává, jestliže rozdíl mezi přiznaným základem a opraveným základem nepřesahuje 5 000 EUR nebo 1 % konsolidovaného základu daně podle toho, která částka je nižší.

Opravný daňový výměr upravující výpočet přidělených podílů se nevydává, jestliže by byl součet přidělených podílů členů skupiny, kteří jsou rezidenty určitého členského státu nebo jsou v něm usazeni, upraven o méně než 0,5 %.

Článek 57 Centrální databáze

Konsolidované daňové přiznání a podpůrné dokumenty podané hlavním daňovým poplatníkem se ukládají v centrální databázi, ke které mají přístup všechny příslušné orgány. Centrální databáze se pravidelně aktualizuje doplňováním veškerých dalších informací a dokumentů a všech rozhodnutí a oznámení vydaných hlavním daňovým orgánem.

Článek 58
Změna hlavního daňového poplatníka

Hlavní daňový poplatník se nesmí změnit, pokud nepřestane splňovat kritéria uvedená v čl. 3 bodu 11. Skupina pak určí nového hlavního daňového poplatníka.

Za výjimečných okolností mohou příslušné daňové orgány členských států, kterých jsou členové skupiny rezidenty nebo ve kterých mají stálou provozovnu, ve lhůtě šesti měsíců od podání oznámení podle článku 46 nebo šesti měsíců od reorganizace týkající se hlavního daňového poplatníka po vzájemné dohodě rozhodnout, že hlavním daňovým poplatníkem bude jiný daňový poplatník než ten, kterého určila skupina.

Článek 59
Vedení záznamů

Všichni členové skupiny vedou dostatečně podrobné záznamy a podpůrné dokumenty, aby bylo zajištěno řádné provádění této směrnice a aby bylo možné provádět kontroly podle čl. 64 odst. 2.

Článek 60
Poskytování informací příslušným orgánům

Na žádost příslušného orgánu členského státu, kterého je daňový poplatník rezidentem nebo ve kterém se nachází jeho stálá provozovna, poskytne daňový poplatník veškeré informace mající předvídatelný význam pro stanovení jeho daňové povinnosti. Na žádost hlavního daňového orgánu poskytne hlavní daňový poplatník dále veškeré informace mající předvídatelný význam pro stanovení konsolidovaného základu daně nebo daňové povinnosti kteréhokoli člena skupiny.

Článek 61
Žádost o stanovisko příslušného orgánu

1. Daňový poplatník může požádat příslušný orgán členského státu, kterého je rezidentem nebo ve kterém má stálou provozovnu, o stanovisko k použití pravidel této směrnice u konkrétní transakce nebo řady transakcí, jejichž provedení plánuje. Daňový poplatník může rovněž požádat o stanovisko k navrhovanému složení skupiny. Příslušný orgán podnikne veškeré možné kroky k tomu, aby na tuto žádost odpověděl v přiměřené lhůtě.

Za předpokladu, že byly sděleny všechny důležité informace o plánované transakci nebo řadě transakcí, je stanovisko vydané příslušným orgánem pro tento orgán závazné, nerozhodnou-li následně jinak soudní orgány členského státu hlavního daňového orgánu v souladu s článkem 65. Daňový poplatník, který nesouhlasí se stanoviskem, může jednat v souladu se svou vlastní interpretací, avšak musí na tuto skutečnost upozornit v konsolidovaném daňovém přiznání.

2. Jestliže se na určité transakci nebo řadě transakcí přímo podílí dva nebo více členů skupiny v různých členských státech nebo pokud se žádost týká navrhovaného

složení skupiny, dohodnou se příslušné orgány dotčených členských států na společném stanovisku.

Článek 62

Komunikace mezi příslušnými orgány

1. Informace sdělované na základě pravidel této směrnice se pokud možno poskytují elektronickými prostředky s využitím společné komunikační sítě / společného systémového rozhraní („CCN/CSI“).
2. Příslušný daňový orgán, který v souladu se směrnicí Rady 2011/16/EU¹⁶ obdrží žádost o spolupráci nebo výměnu informací o členovi skupiny, odpoví v souladu se lhůtami stanovenými v článku 7 uvedené směrnice.

Článek 63

Ustanovení o utajení

1. Všechny informace, které členský stát obdrží podle pravidel této směrnice, podléhají povinnosti o služebním tajemství platné v daném členském státě a platí pro ně ochrana jako pro podobné informace podle vnitrostátních předpisů daného členského státu. Tyto informace:
 - a) mohou být zpřístupněny jen osobám přímo zapojeným do vyměření daně nebo správní kontroly vyměření daně;
 - b) mohou být dále sděleny jen v rámci soudních nebo správních řízení, které zahrnují sankce a které probíhají pro účely přípravy nebo přezkoumání daňového výměru nebo v souvislosti s ním., a to jen osobám přímo zúčastněným na tomto řízení; tyto informace však mohou být zveřejněny při veřejném soudním jednání nebo v soudním rozsudku, pokud proti tomu příslušný orgán členského státu, který informace poskytl, nevznesl námitku;
 - c) nesmějí být za žádných okolností použity pro jiné než daňové účely nebo pro účely soudních nebo správních řízení, které zahrnují sankce a které probíhají pro účely přípravy nebo přezkoumání daňového výměru nebo v souvislosti s ním.

Kromě toho mohou členské státy stanovit, že se informace uvedené v prvním pododstavci použijí pro vyměření jiných dávek, cel nebo daní uvedených v článku 2 směrnice Rady 2011/16/EU.

2. S povolením příslušného orgánu členského státu, který poskytuje informace podle směrnice 2011/16/EU, a pouze v rozsahu povoleném podle právních předpisů členského státu příslušného orgánu, který obdrží tyto informace, mohou být informace obdržené podle směrnice 2011/16/EU použity pro jiné účely než ty

¹⁶ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64/1, 11.3.2011, s. 1)

uvedené v odstavci 1. Takové povolení se uděluje, pokud informace lze použít pro podobné účely v členském státě příslušného orgánu, který poskytuje informace.

Článek 64 *Kontroly*

1. Hlavní daňový orgán může zahájit a koordinovat kontroly členů skupiny. Kontrola může být zahájena také na žádost příslušného orgánu.

Hlavní daňový orgán a ostatní dotčené příslušné orgány společně určí rozsah a obsah kontroly, jakož i členy skupiny, kterých se má týkat.

2. Kontrola se provede v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu, ve kterém se koná, s výhradou úprav, které jsou nezbytné pro zajištění řádného provádění pravidel této směrnice. Kontroly mohou zahrnovat šetření, inspekce nebo prověřování jakéhokoli druhu, které má ověřit, zda daňový poplatník dodržuje pravidla této směrnice.
3. Hlavní daňový orgán shromažďuje výsledky všech kontrol.

Článek 65 *Neshoda mezi členskými státy*

1. Jestliže příslušný orgán členského státu, kterého je člen skupiny daňovým rezidentem nebo ve kterém se nachází formou stále provozovny, nesouhlasí s rozhodnutím hlavního daňového orgánu přijatým podle článku 49 nebo čl. 56 odst. 2 nebo 4 nebo čl. 56 odst. 5 druhého pododstavce, může toto rozhodnutí ve lhůtě tří měsíců napadnout u soudu členského státu hlavního daňového orgánu.
2. Příslušný orgán má alespoň stejná procesní práva, jaká má podle právních předpisů tohoto členského státu v řízeních proti rozhodnutí hlavního daňového orgánu daňový poplatník.

Článek 66 *Odvolání*

1. Hlavní daňový poplatník může podat odvolání proti těmto aktům:
 - a) rozhodnutí, kterým se zamítá oznámení o vytvoření skupiny;
 - b) sdělení, kterým se žádá o poskytnutí dokumentů nebo informací;
 - c) opravný daňový výměr;
 - d) výměr vydaný v případě nepodání konsolidovaného daňového přiznání;
 - e) rozhodnutí hlavního daňového orgánu o neplatnosti původního oznámení o vytvoření skupiny podle čl. 49 odst. 2.

Odvolání se podává do šedesáti dnů od obdržení aktu, proti kterému odvolání směřuje.

2. Odvolání nemá odkladný účinek na daňovou povinnost daňového poplatníka.
3. Odchylně od čl. 56 odst. 2 může být vydán opravný daňový výměr za účelem provedení výsledku odvolání.

Článek 67 *Správní odvolání*

1. Odvolání proti opravným daňovým výměrům nebo výměrům podle článku 54 projedná správní orgán, který je podle právních předpisů členského státu hlavního daňového orgánu příslušný k projednávání odvolání v prvním stupni. Takový správní orgán musí být nezávislý na daňových orgánech členského státu hlavního daňového orgánu. Pokud v tomto členském státě takovýto příslušný správní orgán neexistuje, může hlavní daňový poplatník podat odvolání přímo k soudu.
2. Svá podání ke správnímu orgánu podle odstavce 1 hlavní daňový orgán důkladně konzultuje s ostatními příslušnými orgány.
3. Správní orgán podle odstavce 1 může ve vhodných případech nařídit, aby hlavní daňový poplatník a hlavní daňový orgán předložili důkazy o daňových záležitostech členů skupiny a dalších přidružených podniků, jakož i o právních předpisech a zvyklostech ostatních dotčených členských států. Příslušné orgány ostatních dotčených členských států poskytnou hlavnímu daňovému orgánu veškerou nezbytnou pomoc.
4. Jestliže správní orgán podle odstavce 1 změní rozhodnutí hlavního daňového orgánu, změněné rozhodnutí nahradí původní rozhodnutí hlavního daňového orgánu a pokládá se za rozhodnutí tohoto hlavního daňového orgánu.
5. Správní orgán podle odstavce 1 o odvolání rozhodne do šesti měsíců. Jestliže hlavní daňový poplatník v této lhůtě neobdrží žádné rozhodnutí, má se za to, že bylo rozhodnutí hlavního daňového orgánu potvrzeno.
6. Pokud je rozhodnutí potvrzeno nebo změněno, má hlavní daňový poplatník právo podat odvolání přímo k soudu členského státu hlavního daňového orgánu, a to do šedesáti dnů ode dne, kdy obdržel rozhodnutí odvolacího správního orgánu podle odstavce 1.
7. Jestliže je rozhodnutí zrušeno, správní orgán podle odstavce 1 postoupí záležitost hlavnímu daňovému orgánu. Hlavní daňový orgán přijme nové rozhodnutí do šedesáti dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí správního orgánu oznámeno. Hlavní daňový poplatník může podat odvolání proti tomuto novému rozhodnutí buď podle odstavce 1, nebo přímo k soudu členského státu hlavního daňového orgánu, a to do šedesáti dnů ode dne, kdy rozhodnutí obdržel. Jestliže hlavní daňový orgán nepřijme nové rozhodnutí do šedesáti dnů, může hlavní daňový poplatník podat proti původnímu rozhodnutí hlavního daňového orgánu odvolání k soudu členského státu hlavního daňového orgánu.

Článek 68
Odvolání k soudu

1. Odvolání k soudu proti rozhodnutí hlavního daňového orgánu se s výhradou odstavce 3 řídí právními předpisy členského státu tohoto hlavního daňového orgánu.
2. Svá podání k soudu hlavní daňový orgán důkladně konzultuje s ostatními příslušnými orgány.
3. Soud členského státu může ve vhodných případech nařídit, aby hlavní daňový poplatník a hlavní daňový orgán předložili důkazy o daňových záležitostech členů skupiny a dalších přidružených podniků, jakož i o právních předpisech a zvyklostech ostatních dotčených členských států. Příslušné orgány ostatních dotčených členských států poskytnou hlavnímu daňovému orgánu veškerou nezbytnou pomoc.

KAPITOLA X

VZÁJEMNÝ VZTAH SE SMĚRNICÍ 2016/xx/EU

Článek 69
Pravidlo omezení odpočitatelnosti úroků

1. Pro účely této směrnice se skupina pokládá za jediného daňového poplatníka podle článku 13 směrnice 2016/xx/EU. Skupinu zastupuje hlavní daňový poplatník.
2. Pokud platí odstavec 1, nadměrné výpůjční náklady a zisky před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací (EBITDA) se počítají na úrovni skupiny a zahrnují výsledky všech členů skupiny. Částka 3 000 000 EUR uvedená v článku 13 směrnice 2016/xx/EU se zvýší na 5 000 000 EUR.
3. Komise může přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 75 s cílem stanovit podrobnější pravidla pro odstranění roztržitosti v oblasti odpočitatelnosti nadměrných výpůjčních nákladů.

Článek 70
Oceňování

Pro účely této směrnice se čl. 20 odst. 2 směrnice 2016/xx/EU neuplatňuje na skupinu, pokud jsou všichni její členové usazeni v členských státech, které nepřijaly euro (EUR); v takovém případě určí platnou měnu hlavní daňový poplatník.

Článek 71
Úlevy ze ztrát a znovunabytí

1. Článek 41 směrnice 2016/xx/EU o úlevách ze ztráty a znovunabytí se přestává automaticky uplatňovat v okamžiku vstupu této směrnice v platnost.

2. Převedené ztráty, u nichž neproběhlo znovunabytí k okamžiku vstupu této směrnice v platnost, zůstávají u daňového poplatníka, kterému byly převedeny.

Článek 72

Případy, kdy se osvobození neuplatní

Pro účely této směrnice se odkaz na zákonnou sazbu daně z příjmů právnických osob, které by daňový poplatník podléhal podle čl. 53 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 2016/xx/EU, nepoužije a je místo toho nahrazen průměrnou zákonnou sazbou daně z příjmů právnických osob použitelnou v členských státech.

Článek 73

Právní předpisy týkající se ovládaných zahraničních společností

Pro účely této směrnice se rozsah působnosti právních předpisů týkajících se ovládaných zahraničních společností podle článku 59 směrnice 2016/xx/EU omezí na vztahy mezi členy skupiny a subjekty, kteří jsou daňovými rezidenty nebo stálými provozovny usazenými ve třetí zemi.

Článek 75

Hybridní nesoulad

Pro účely této směrnice se rozsah působnosti pravidel pro hybridní nesoulad podle článku 61 směrnice 2016/xx/EU omezí na vztahy mezi členy skupiny a nečleny skupiny, kteří jsou přidruženými podniky, jak je uvedeno v článku 56 směrnice 2016/xx/EU.

KAPITOLA XVIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 75

Výkon přenesené pravomoci

1. Komisi se svěřuje pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 5, čl. 3 a čl. 69 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od okamžiku vstupu této směrnice v platnost.
3. Rada může přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 5, čl. 3 a čl. 69 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Radě.
5. Akt přijatý v přenesené pravomoci v souladu s čl. 2 odst. 5, čl. 3 a čl. 69 odst. 3 vstupuje v platnost, pouze pokud Rada nevyslovila námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí byl tento akt oznámen, nebo před uplynutím této doby, pokud Rada uvědomila Komisi, že námitky nevysloví. Na podnět Rady se toto období prodlouží o dva měsíce.

*Článek 76
Informování Evropského parlamentu*

Evropský parlament je informován o přijetí aktů v přenesené pravomoci Komisí, o námitkách k nim vyslovených a o zrušení přenesení pravomoci Radou.

*Článek 77
Postup projednávání ve výboru*

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

*Článek 78
Konzultace o použití článku 29*

Výbor zřízený podle článku 77 může rovněž v příslušném případě projednat použití článku 29.

*Článek 79
Přezkum*

Pět let po vstupu této směrnice v platnost přezkoumá Komise její uplatňování a podá Radě zprávu o jejím fungování. Zpráva bude především obsahovat analýzu dopadu mechanismu stanoveného v kapitole VIII této směrnice pro rozdělení daňových základů mezi členské státy.

*Článek 80
Provedení*

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní předpisy, nařízení a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2020. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy se uplatňují od 1. ledna 2021.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Členské státy určí, jak bude takový odkaz učiněn.

2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 81
Vstup v platnost*

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 82
Určení*

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Štrasburku dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*



Rada
Evropské unie

Brusel 26. října 2016
(OR. en)

13731/16

**Interinstitucionální spis:
2016/0336 (CNS)**

FISC 171

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	26. října 2016
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2016) 683 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

Delegace nalezou v příloze dokument COM(2016) 683 final ANNEXES 1 to 2

Příloha: COM(2016) 683 final ANNEXES 1 to 2



Ve Štrasburku dne 25.10.2016
COM(2016) 683 final

ANNEXES 1 to 2

PŘÍLOHY

návrhu směrnice Rady

o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

PŘÍLOHA I

- a) Evropská společnost neboli Societas Europaea (SE), vytvořená podle nařízení Rady (ES) č. 2157/2001¹⁷ a směrnice Rady 2001/86/ES¹⁸;
- b) Evropská družstevní společnost (SCE), vytvořená podle nařízení Rady (ES) č. 1435/2003¹⁹ a směrnice Rady 2003/72/ES²⁰;
- c) společnosti podle belgického práva nazvané „naamloze vennootschap“/„société anonyme“, „commanditaire vennootschap op aandelen“/„société en commandite par actions“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“/„société privée à responsabilité limitée“, „coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“/„société coopérative à responsabilité limitée“, „coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid“/„société coopérative à responsabilité illimitée“, „vennootschap onder firma“/„société en nom collectif“, „gewone commanditaire vennootschap“/„société en commandite simple“, veřejné podniky, které přijaly některou z výše uvedených právních forem, a jiné společnosti založené podle belgického práva, které podléhají belgické korporální dani;
- d) společnosti podle bulharského práva nazvané: „събирателното дружество“, „командитното дружество“, „дружеството с ограничена отговорност“, „акционерното дружество“, „командитното дружество с акции“, „кооперации“, „кооперативни съюзи“, „държавни предприятия“, založené podle bulharského práva a vykonávající obchodní činnost;
- e) společnosti podle českého práva nazvané: „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;
- f) společnosti podle dánského práva nazvané „aktieselskab“ a „anpartsselskab“. Ostatní společnosti, které podléhají dani podle zákona o korporální dani, pokud je jejich zdanitelný příjem vypočítáván a zdaňován v souladu s obecnými daňovými právními předpisy vztahujícími se na „aktieselskaber“;
- g) společnosti podle německého práva nazvané „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft“, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts“ a jiné společnosti založené podle německého práva, které podléhají německé korporální dani;
- h) společnosti podle estonského práva nazvané: „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;

¹⁷ Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) (Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1).

¹⁸ Směrnice Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců (Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22).

¹⁹ Nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu Evropské družstevní společnosti (SCE) (Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1).

²⁰ Směrnice Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců (Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 25).

- i) společnosti založené nebo existující podle irského práva, subjekty registrované podle „Industrial and Provident Societies Act“, subjekty typu „building societies“ registrované podle „Building Societies Acts“ a spořitelní banky ve smyslu „Trustee Savings Banks Act“ z roku 1989;
- j) společnosti podle řeckého práva nazvané „ανώνυμη εταιρεία“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)“;
- k) společnosti podle španělského práva nazvané „sociedad anónima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“ a veřejnoprávní subjekty řídicí se soukromým právem;
- l) společnosti podle francouzského práva nazvané „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „société par actions simplifiée“, „société d’assurance mutuelle“, „caisses d’épargne et de prévoyance“, „sociétés civiles“, které automaticky podléhají dani z příjmů právnických osob, „coopératives“, „unions de coopératives“, veřejnoprávní průmyslové a obchodní podniky a závody a jiné společnosti založené podle francouzského práva podléhající francouzské dani z příjmu právnických osob;
- m) společnosti podle chorvatského práva nazvané „dioničko društvo“, „društvo s ograničenom odgovornošću“ a jiné společnosti založené podle chorvatského práva, které podléhají chorvatské dani ze zisku“.
- n) společnosti podle italského práva nazvané „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, „società cooperative“, „società di mutua assicurazione“ a soukromé a veřejné subjekty vykonávající činnost zcela nebo převážně obchodní povahy;
- o) společnosti podle kyperského práva: «εταιρείες»; jak jsou vymezeny v zákonech o dani z příjmů;
- p) společnosti podle lotyšského práva nazvané: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
- q) společnosti založené podle litevského práva;
- r) společnosti podle lucemburského práva nazvané „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „société coopérative“, „société coopérative organisée comme une société anonyme“, „association d’assurances mutuelles“, „association d’épargne-pension“, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public“ a jiné společnosti založené podle lucemburského práva podléhající lucemburské dani z příjmů právnických osob;
- s) společnosti podle maďarského práva nazvané: „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „résztvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;
- t) společnosti podle maltského práva nazvané: „Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata“, „Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet“;

- u) společnosti podle nizozemského práva nazvané „naamloze vennootschap“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „open commanditaire vennootschap“, „coöperatie“, „onderlinge waarborgmaatschappij“, „fonds voor gemene rekening“, „vereniging op coöperatieve grondslag“, „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt“ a jiné společnosti založené podle nizozemského práva podléhající nizozemské dani z příjmů právnických osob;
- v) společnosti podle rakouského práva nazvané „Aktiengesellschaft“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften“, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts“, „Sparkassen“ a jiné společnosti založené podle rakouského práva podléhající rakouské dani z příjmů právnických osob;
- w) společnosti podle polského práva nazvané: „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“, „spółdzielnia“, „przedsiębiorstwo państwowe“;
- x) obchodní společnosti nebo společnosti občanského práva obchodní povahy a družstva nebo veřejné podniky, které jsou vytvořeny v souladu s portugalským právem,
- y) společnosti podle rumunského práva nazvané: „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“;
- z) společnosti podle slovinského práva nazvané: „delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;
- aa) společnosti podle slovenského práva nazvané: „akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnosť“, „družstvo“;
- bb) společnosti podle finského práva nazvané „osaakeyhtiö“, „aktiebolag“, „osuuskunta“, „andelslag“, „säästöpankki“, „sparbank“ a „vakuutusyhtiö“, „försäkringsbolag“;
- cc) společnosti podle švédského práva nazvané „aktiebolag“, „försäkringsaktiebolag“, „ekonomiska föreningar“, „sparbanker“, „ömsesidiga försäkringsbolag“;
- dd) společnosti založené podle práva Spojeného království,

PRÍLOHA II

Belgie/Belgique

Vennootschapsbelasting/Impôt des sociétés

България

Корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

Selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Cáin chorparáide/Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Republika Hrvatska

Porez na dobit

Italia

Imposta sul reddito delle società

Κύπρος

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

Uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

Pelno mokestis,

Luxembourg

Impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

Vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

Imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

Impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

Yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

Statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax